

Målestokken for strategisk succes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 14. nov., 2017 – I bemærkninger på Air Force One på vej hjem fra Filippinerne til USA efter sin 12 dage lange, historieskabende rejse til Asien, karakteriserede præsident Donald Trump rejsen som »enormt succesfuld«, og at de indgåede aftaler til en værdi af \$300 mia. snart ville blive tredoblet.

Men, det er mere end dette.

I et par dusin amerikanske stater – fra Alaska til Vest Virginia og Montana – der har direkte fordel af mange af disse aftaler, er en følelse af lettelse og endda optimisme ved at vende tilbage i takt med, at udsigten til at komme ud af landets lange, økonomiske mareridt begynder at tage form i folks sind.

Men det er også mere end dette.

En kronik i dag i Kinas *Global Times* går endnu videre og proklamerer i sin overskrift, at »USA's deltagelse i Bælte & Vej er uundgåelig« – et initiativ for en politik, der er markant knyttet til Lyndon og Helga LaRouche. Artiklens forfatter, Wang Yiwei, direktør for Institut for Internationale Anliggender ved Renmin Universitet, skriver, at handelsaftalerne fra præsident Trumps rejse til Kina »vil gøre det muligt for USA bedre at lære om mulighederne og udsigterne for økonomisk samarbejde. På denne baggrund er tiden inde for USA til at genoverveje en tilslutning til Bælte & Vej Initiativet, der tilbyder større rum for samarbejde«. Forfatteren Wang anbefaler endda, at de to lande kunne arbejde sammen om infrastruktur, måske først i udviklede lande, som i USA's Midtvesten, og at USA og Kina kunne oprette en »global infrastruktur-investeringsbank«.

Men, målestokken for strategisk succes er mere end selv dette.

Vi står, udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag, over for en situation med endnu større muligheder end situationen i 1989, hvor Berlinmurens fald åbnede for muligheden for, at menneskeheden kunne erstatte den bankerotte, transatlantiske, gamle orden med en politik for et Nyt Paradigme, som Lyndon LaRouche og hans bevægelse på det tidspunkt specificerede. Denne chance blev på tragisk vis forspildt, har fr. Zepp-LaRouche gentagne gange udtalt.

»Dengang havde vi kun vore ideer«, forklarede hun i dag, »men man havde ingen kræfter, de ville gennemføre dem. Men nu har vi verdens største land, der går i retning af at gennemføre det, allieret med 70 andre lande. Vi har hele udviklingen i Asien, der er totalt domineret af dette nye paradigme. Og denne kendsgerning er nu også ved at slå igennem i USA og Europa.«

Det, vi er oppe imod i denne kamp i dag, er Det britiske Imperiums liberale *establishment* og deres hjernevask af befolkningen gennem organisationer såsom Kongressen for Kulturel Frihed (CCF). »Vi angreb CCF i hele denne periode«, erklærede Zepp-LaRouche. »De formede hele efterkrigstidens kulturelle paradigme. Hele den venstre-liberale elite og dens aksiomer kom fra den kulturelle hjernevask, som udførtes af CCF, der blev finansieret af CIA og Udenrigsministeriet. Og hertil kom, at vi også havde Frankfurterskolen; dernæst havde vi 68'erne; og dernæst blev det 'Grønne' paradigme gennemført. Så hvis man ser på blandingen af hele denne hjernevask, så har man eliten af neo-liberalt etablissement, som nu er ved at gå under, og som flipper ud over Trump og selvfølgelig over Kina og Rusland osv.

»Dette er et forkert livssyn, et forkert syn på verden«, fortsatte Zepp-LaRouche. »De er anti-videnskab, de er anti-klassisk kultur. Ud fra et historisk synspunkt vil de gå under, lige som Middelalderens skolastikere, fordi de troede

på noget, der ikke var i overensstemmelse med universets love.

Det er vigtigt at tænke over dette, for de er vore modstandere; det er, hvad der ligger bag tankegangen à la [USA's særlige anklager Robert] Mueller, bortset fra et par andre ubehagelige, neo-konservative elementer, og så fremdeles. Grunden til, at de hader os, er på grund af det, Lyndon LaRouche har skrevet. De hader passioneret hans måde at tænke på.«

Zepp-LaRouche konkluderede: »Kampen i USA er helt uafgjort; den kan vindes. Men disse folk er der stadig, så vi må virkelig gå hårdt frem imod dem. Lyndon LaRouches tænkning er så overlegen; vi bør ikke i ét eneste øjeblik falde under denne standard. Så lad os få udsigten til at vinde denne kamp, og denne krig.«

Dette, og intet andet, opfylder hele målestokken for strategisk succes.

**Schiller Institut Nyt
Paradigme Webcast
med Helga Zepp-LaRouche
torsdag 16. nov. kl. 18 dansk
tid:
»Præsident Trumps Asienrejse**

og det Nye Paradigme«

14. nov., 2017 – At sige, at præsident Trumps Asienrejse var en historisk succes, er en underdrivelse! Selv om højdepunktet var hans besøg i Beijing og møderne med Kinas præsident Xi Jinping, så var hans møder med andre ledere, inklusive hans udvekslinger med præsident Putin, produktive. Ved hver begivenhed gjorde han det udtrykkeligt klart, at de dage, hvor USA agerede som håndhæver af et unipolært imperium, er forbi.

Bliv ikke deprimeret eller forvirret over det gamle etablissemments gæs, der trutter deres løgne og bagvaskelse mod Trump og dem, der mødtes med ham. Det er ikke andet end de hysteriske skræppelyde fra dem, hvis kollapsende verdensorden befinder sig i sin døds kamp. De kan ikke lykkes med at stoppe momentum for den nye dynamik, der er sluppet løs i verden. Lad dem skræppe – vi må udføre vores job for at sikre, at de bliver overvundet, og at det Nye Paradigme vokser helt frem.

Hvad nu? Hvordan går vi videre frem?

Hør med på Helga Zepp-LaRouches webcast i denne uge, hvor hun vil give os en opdatering af den strategiske betydning af Trumps rejse og skitsere for os, hvordan vi går videre frem.

EU satser på militær union – mod hvem?

14. nov., 2017 – EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, samt 23 EU-forsvarsministre, underskrev i går i Bruxelles et dokument, der kræver konkrete skridt til dannelse af en

»militær forsvarsunion«. Der skal udarbejdes flere detaljer til EU-topmødet i december, hvor man på dette møde ønsker at underskrive et juridisk bindende dokument. Dette er ikke hør for hele Europa; dokumentet forudser fælles udvikling af våben, koordineret indkøb af våbenudstyr, koordineret forsvarsresearch og sandsynligvis også skabelsen af regionale forsvarshovedkvarterer (som overlapper parallelle NATO-planer).

Projektet, der foreløbig ikke engang identificerer en fjende, som europæerne skal forsvare sig mod, skal foreløbig have et budget på €5 mia. Hvorvidt dette er en »milepæl i europæisk udvikling«, for nu at bruge den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriels noget pompøse ord, vil vi få at se. EU promoverer det som en faktisk reducere af udgifterne fra medlemsstaterne, under sloganet, »mere forsvar for færre penge«!

Briterne støtter projektet, men de tilslutter sig imidlertid ikke, ligesom Danmark, Island, Malta og Irland heller ikke gør. Ikke-NATO-medlem Østrig vil imidlertid tilslutte sig, og rygterne siger, at Sverige og Finland, der ligeledes begge ikke er NATO-medlemmer, vil også samarbejde med projektet.

Foto: Federica Mogherini – en EU militær union?

Forsvarsministre fra Rusland og Finland opretter hotline

11. nov., 2017 – Forsvarsministrene fra Rusland og Finland meddelte i går, at de har oprettet en hotline mellem dem for at forhindre mulige hændelser til havs og i luften. »Med det formål at forhindre mulige hændelser til havs og i luften, har Ruslands nationale forsvarscenter og Finlands generalstab

oprettet en direkte telefonlinje. Denne kommunikationskanal blev kommissioneret den 1. nov., 2017, og har opereret døgnet rundt«, sagde det Russiske Forsvarsministerium, rapporterer TASS.

Den finske forsvarsminister Jussi Niinistö sagde, at formålet er at sikre hurtig udveksling af information, hvis det bliver nødvendigt, iflg. den finske statslige Tv-kanal, YLE. »Linjen er ekstremt vigtig for at sikre, at der ikke opstår misforståelser«, sagde Niinistö. Ifølge det Finske Forsvarsministerium kom projektet i gang efter initiativ fra den finske side. »Dette indikerer, at vi ønsker at undgå misforståelser. Det viser også goodwill mellem den finske og russiske forsvarsadministration«, sagde Niinistö.

Foto: Finlands forsvarsminister, Jussi Niinistö.

Kandidat for Ny Silkevej vinder valg på Sicilien

7. nov., 2017 – I et valg, der ses som vejledende for valgene til parlamentet Italien i begyndelsen af næste år, vandt centrum-højre-kandidaten Nello Musumeci regionalvalget på Sicilien i søndags med 39,8 % af de direkte stemmer og 42 % af partistemmerne. M5S-kandidat Giancarlo Cancelleri kom ind på andenpladsen med 34,6 % og 26,6 % af partistemmerne. Musumeci førte kampagne for, og vandt, ved at støtte den Nye Silkevej.

Musumeci har et image af ærlig konservativ og er også respekteret af sine modstandere. Han blev støttet af en koalition med tre partier (Forza Italia, FdI og Lega) plus uafhængige. Under valgkampen skældte han premierminister Paolo Gentiloni ud for at udelukke Sicilien og Syditalien fra den

Nye Silkevej.

»Sicilien, der er brohovedet mellem Europa og Afrika, er den naturlige kandidat til at spille en primær rolle som strategisk terminal i denne lykkelige idé fra den kinesiske regering. Den 'Nye Silkevej' kan blive en fremragende mulighed, men vi har brug for passende havneinfrastruktur, der omfatter et flerårigt program, for at skabe en enkeltstående 'sydlig pol' i centrum af det euro-afro-asiatiske område«, skrev Musumeci på sin blog. Musumeci krævede også en »fuldførelse af Skandinavien-Middelhavet-korridoren, som inkluderer broen over Messinastrædet, der forvandler sicilianske strategiske havne til indgangsporte, forbedrer lufthavnssystemet og gør den interne vej- og jernbanetransport effektiv«. Musumecis hovedmodstander Cancelleri blev kun støttet af M5S, der nu er det enkeltstående, største parti på Sicilien.

Den tidligere premierminister Renzis Demokratiske Parti kom ind på tredjepladsen med 18.6 %.

Sicilien, med 5 mio. indbyggere, er en vigtig prøve på de landsdækkende valg i marts 2018. Forud for valget havde de tre centrum-højre-ledere underskrevet en aftale.

**Valgmøde den 10. nov. med Tom
Gillesberg
og Helga Zepp-LaRouche,**

Del I og nu også Del II

Del I:

Se [Tom Gillesbergs åbningstale her](#), og [Helga Zepp-LaRouches tale her](#).

Del II:

**Mission fuldført: Trumps
'venskabsrejse'
til Asien er gennemført:
Nu skal momentum for en ny
æra spredes**

Leder fra LaRouche PAC, USA, 13. nov., 2017 – Tirsdag vil præsident Donald Trump ankomme tilbage til Washington, D.C., fra sin rejse til fem asiatiske lande, som omfattede de formelle ASEAN- og APEC-topmøder, og som ved hvert stop på vejen var karakteriseret af Trumps udtryk for personligt venskab og god vilje på vegne af det amerikanske folk. Som han

i dag i sine bemærkninger til ASEAN-plenarmødet i Manila sagde: »Det er mig en ære at repræsentere USA på dette USA-ASEAN Mindetopmøde. Vi forsamles i dag på et tidspunkt for stor løfterighed og store udfordringer. Jeg taler for jer på vegne af 350 millioner amerikanere, med et budskab om venskab og partnerskab ...«

I løbet af de seneste 36 timer har Trump holdt møder i Manila for private diskussioner med Indiens premierminister Narendra Modi, Australiens premierminister Malcolm Turnbull, Filippinernes premierminister Rodrigo Duterte og andre, såvel som også udvekslet håndtrykshilsen med den russiske premierminister Dmitri Medvedev. I sin ASEAN-tale takkede Trump varmt »Rodrigo« for »din succes som formand for ASEAN« og »for din utrolige gæstfrihed«, og også for Duterter »fantastiske« sang til gallamiddagen i går aftes!

Før Manila var Trump i Hanoi i anledning af et officielt statsbesøg i Vietnam. Her anslog han, ved siden af diskussioner om økonomi og sikkerhed, et særligt tema, hvor han refererede til det faktum, at det i USA var Veterans Day (11. november, hvor overlevende veteraner i USA's væbnede styrker hædres). Han påpegede, at »ud af krig og konflikt har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Han talte om [Vietnam]krigens rædsler, og han udtrykte dyb respekt for uafhængighed, som er en »følelse, der brænder dybt i enhver patriots og enhver nations hjerte. Vore værter her i Vietnam har kendt denne følelse i ikke alene 200 år, men i næsten 2.000 år ...« Dette fremkaldte applaus.

Præsidentens andet tema under hele rejsen var »fair« handel. Der blev underskrevet kommercielle aftaler i Vietnam og andre steder, ud over den ramme af forpligtelser til en værdi af \$253 mia., der blev annonceret mellem kinesiske og amerikanske selskaber den 10. nov. i Beijing. Alle disse forretningsaftaler udgør ikke i sig selv en ny, økonomisk æra, og ikke engang en tærskel til en ny, økonomisk æra. Men de betyder derimod øjeblikkets muligheder. Millioner af

amerikanere i områderne for handelsaftaler glæder sig over udsigten til at få gang i aktiviteter, som f.eks. i energistaterne – Alaska, Texas, Vest Virginia; i landbrugs-/fødevarerstatene – Montana, (oksekød), Iowa, Minnesota, Missouri (sojabæltet), og så videre.

Det er vores opgave at bringe dette momentum til et langt højere niveau, at gøre det, der kræves for den nye æra, som af præsident Xi Jinping beskrives som »at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Vi kan udføre dette store løft gennem både 1) at sprede ordet om, hvad der rent faktisk er sket i disse seneste 10 dages positive begivenheder på Asienrejsen – om hvilken rejse nyhederne er blevet udelukket; og 2) at sprede forståelsen af de koncepter, ideer, der er et krav for videnskaben om økonomi, som det i årtier er blevet fremlagt af Lyndon LaRouche, og mest presserende, i hans »Fire Love« fra 2014 for, hvad der må gøres nu.

Hvorfor kan folk ikke se dette med det samme? Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, under samtale med medarbejdere, hvordan den venstre-liberale elite er blevet fremelsket i det transatlantiske område til at være blind for, og være modstander af, forholdsregler, der tjener menneskeheden. Dette neoliberale paradigme er resultatet af den kulturelle krigsførelse, som udførtes af CCF (Kongressen for Kulturel Frihed), en operation, knyttet til CIA og briterne. En udstilling om CCF's historie (CCF blev stiftet i 1950) vises tilfældigvis i Berlin i øjeblikket.

Men det, der har betydning, er, at *ideer er magtfulde*. Menneskehedens nuværende, historiske mulighed er blevet direkte promoveret af Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches arbejde i det forgangne halve århundrede, som man ser af disse markører for forslag, som omfatter den Internationale Udviklingsbank (IDB) i 1975, Operation Juarez i de amerikanske lande (1982), den Produktive Trekant (Paris-Berlin-Wien), Verdenslandbroen og frem til paradigmet for den Nye Silkevej.

Spred dette momentum.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina / 10. nov., 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

En venskabs- og samarbejdsånd karakteriserer Trumps rejse til Asien; han fik en varm modtagelse

13. nov., 2017 – Præsident Donald Trumps 12 dage lange rejse til Asien, der slutter i dag med hans deltagelse på Østasien-topmødet (EAS), var ud fra enhver målestok ekstremt succesfuld. Glem de tomme ord om, hvordan han »blev spillet« af Kinas Xi Jinping, eller hvordan han indyndede sig hos »diktatorer« og »overtrædere af menneskerettigheder« som Duterte. Kendsgerningen er den, at Trump fik en varm modtagelse af asiatiske ledere og etablerede reelle venskaber med mange af dem, såvel som også en forpligtelse til fremtidigt samarbejde om handels- og sikkerhedsspørgsmål, blandt andet.

Præsidenten må utvivlsomt have følt sig befriet af sin oplevelse i Asien, væk fra Washington-sumpen. Han vil helt bestemt vende hjem til Washington med fornyet energi fra sin rejse og optimistisk mht. sit eget præsidentskab – til mediehorernes store rædsel, som insisterer på, at, når han vender hjem, vil han være »mere sårbar end nogensinde« over for den juridiske morder Robert Muellers kupoffensiv.

Som vi andetsteds rapporterer, så fik Trump en varm velkomst på ASEAN-topmødet, som Filippinernes præsident Rodrigo Duterte var vært for (og med hvem, han senere holdt et venskabeligt møde), og han beskrev det som en »afgørende forsamling af nationer«, hvis centrale rolle »som et regionalt forum for omfattende samarbejde« USA er forpligtet overfor. Partnerskabet med ASEAN, sagde han, »bidrager til det amerikanske folks og alle folk i det indo-stillehavsområdes landes sikkerhed og fremgang. Vi søger et økonomisk partnerskab, baseret på gensidighed og retfærdighed. Vi ønsker, at vore partnere fra området skal være stærke og fremgangsrige«.

Trumps byge af diplomatisk aktivitet inkluderede et bilateralt møde med den indiske premierminister Narendra Modi, et firepartsmøde med statsleererne fra Japan, Australien og Indien og et statsbesøg i Vietnam. Han nåede endda at udveksle håndtryk med den russiske premierminister Dmitrij Medvedev.

Præsidentens statsbesøg i Vietnam var særlig slående og i mange henseender bevægende, med hans overstrømmende ros til det »smukke« Vietnams »pragt og skønhed«, og hans bekræftelse af, at, ud af den »forfærdelige« Vietnamkrigs rædsler, »har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Trump gentog især i en af sine taler citatet »uafhængighed for altid«, som den aldrende John Adams[1] havde proklameret, da han blev bedt om sine tanker i anledning af 50-året for USA's uafhængighed, og hvor Trump bemærkede, at denne samme følelse for uafhængighed har brændt i vietnamesiske hjerter i 2.000 år. Herved bekræftede Trump implicit, at det var den vietnamesiske drift mod uafhængighed, der lå bag Vietnamkrigen.

Foto: Præsidenterne for USA og Vietnam, hhv. Donald J. Trump og Tran Dai Quang, lytter til deres respektive landes nationalhymne.

[1] USA's 2. præsident 1797-1801.

Præsidenterne fra USA og Filippinerne afholder venskabeligt møde med løfte om større samarbejde

13. nov., 2017 – Præsidenterne Donald Trump og Rodrigo Duterte afholdt et venskabeligt, 40 min. langt møde i går på sidelinjerne af ASEAN-topmødet i Manila, forud for hvilket Trump roste sin filippinske modpart for det »smukke job«, han havde gjort som vært for topmødet. Aftenen før var Duterte vært for en gallamiddag for deltagerne.

I bemærkninger forud for mødet talte Trump om sin »storslåede relation« med Duterte. Duterte på sin side understregede, »vi er jeres allierede. Vi er en vigtig allieret«.

Medlemmer af pressekorpsset ankom sent til mødet og begyndte omgående at overøse de to ledere med spørgsmål om Duterter historie med menneskerettigheder, og om dette ville blive drøftet i deres diskussioner. CNN udspyr stadig sin galskab og indignation over Duterter svar (og Trumps svar), at, »Vi vil drøfte spørgsmål af interesse for både Filippinerne og ... med jer i nærheden, I fyre, I er spionerne« – som fik Trump til at le. Dernæst sagde Duterte til reporterne, »I kan forlade lokalet«.

Efter deres møde, hvor en fælles erklæring blev udstedt, sagde Duterter talsmand Harry Roque, at de to ledere var »meget ligefremme i deres forhandlinger, og det er åbenlyst, at de begge har en person, de ikke anser for at være deres bedste

ven. De har lignende følelser over for tidligere amerikanske præsident Barack Obama«, der selvfølgelig har gjort alt for at ødelægge de bilaterale relationer.

Alt imens Det Hvide Hus' pressesekretær Sarah Sanders rapporterede, at spørgsmålet om menneskerettigheder blev kort nævnt, sagde Roque, at menneskerettigheder eller udenretslige drab ikke blev nævnt. Snarere »var der kun en temmelig lang diskussion om Filippinernes krig mod narko, hvor præsident Duterte mest stod for forklaringen«. Desuden udtalte den filippinske udenrigsminister Peter Cayetano, at, alt imens mødet ikke vil løse alle bilaterale problemer, så »vil det fremme vore relationer«. Han bemærkede, at den skade, som Obama har gjort mod de bilaterale relationer, er »blevet udbedret og styrket af præsident Trump«.

Fælleserklæringen nævnte imidlertid, at begge ledere anerkendte betydningen af menneskerettigheder og »menneskelivets værdighed«. De forklarede samarbejde om flere spørgsmål, især sikkerhed. USA lover at være med til at genopbygge Marawi, stedet for den nylige konflikt mellem filippinske tropper og Islamisk Stat, og også hjælpe med moderniseringen af de Filippinske Væbnede Styrker.

Foto: USA's præsident Donald Trump sludrer med Filippinernes præsident Rodrigo Duterte under den gallamiddag, sidstnævnte holdt for de deltagende ledere af ASEAN-topmødet.

Jernbanefragtrute mellem Finland og Kina åbnet

13. nov., 2017 – Med flere end 40 containere afgang et fragttog med destination Xi'an, Kina, fra Kouvola i det sydøstlige

Finland den 10. nov. Det vil tage 17 dage at køre de 9.000 km over det eurasiske kontinent, hvor toget blandt andre lande vil passere igennem Rusland og Kasakhstan, før det når sin slutdestination i det nordvestlige Kina.

Varerne pakket i containerne er alle fremstillet i Finland og rangerer fra maskineri, tømmer, arbejdstøj og skibskomponenter, iflg. Jari Grönlund, driftschef for selskabet Unytrade. Unytrade, der blev stiftet i sommer, servicerer specielt den nyåbnede rute, sagde Grönlund, der mener, at den eneste jernbanerute, som forbinder de nordiske lande og Kina, vil åbne en ny kanal for at bringe flere nordiske produkter til nationer langs med ruten.

Olli-Pekka Hilmola, logistikprofessor ved Lappeenranta Teknologiske Universitet, sagde til den finske statskanal Yle, at en fast togforbindelse fra Kouvola til Kina ville være vigtigt for den finske økonomi. Li Zhao, assistent til generaldirektøren for Xi'an International Inland Port Investment & Development Group, forklarede, at varer ville blive videretransporteret til diverse markeder i Kina fra terminussen i Xi'an.

Ifølge planen vil i alt fem tog køre mellem Kouvola og Xi'an frem til årets slutning. Samtidig vil et tog afgang fra Xi'an til Kouvola hver uge. Li sagde, at turene kunne øges, hvis handelen går glat; forhåbentlig vil et tog med varer blive afsendt hver dag i en snarlig fremtid.

Foto: 10. nov., 2017: Fragttoget under en ceremoni for lancering af jernbaneruten i Kouvola, Finland.(Xinhua)

Amerikansk kongresmedlem Tulsi Gabbard besøger flygtningecentre i Grækenland; gentager krav om stop for krige for regimeskifte

13. nov., 2017 – Medlem af USA's Repræsentanternes Hus, Tulsi Gabbard (D-HI), var tilbage i Mellemosten i september, som medlem af Husets Udenrigskomite på en officiel rejse til Armenien sammen med kongresmedlem Frank Pallone (D-NJ), og stoppede op i Grækenland på vejen. Efter sin hjemkomst fik *Hellenic News of America* et interview med hende, som avisen udgav i sin fulde længde tidligere på måneden. I centrum for diskussionen, og for hele rejsen, var flygtningekrisen, eftersom den har virkninger for alle sider i Middelhavsområdet.

Forespurgt, hvad USA mere kunne gøre for at bekæmpe krisen, svarede Gabbard, at »Der er meget mere, USA og den Europæiske Union kan gøre for at yde assistance og hjælp til disse humanitære kriser, både i Grækenland og i andre dele af verden. Men det vigtigste, vi må gøre, er at afslutte de krige, der skaber disse flygtninge og får folk til at flygte fra deres hjem. Jeg har været en stærk fortaler for at afslutte de kontraproduktive krige for regimeskifte i Syrien, der har været skyld i så mange tab af liv og så meget ødelæggelse, og med mange mennesker, der blev tvunget til at flygte fra deres hjem.

En umiddelbar løsning, vi kan tage, og som ville have en virkning på Syrien, Yemen og flere af disse konflikter, der

forårsager humanitære kriser, ville være at vedtage mit lovforslag, 'Loven for at stoppe bevæbning af terrorister', som ville forhindre, at der går så meget som én eneste amerikansk skattedollar, direkte eller indirekte, til at finansiere terroristgrupper som ISIS, al-Qaeda og de bevæbnede militante kæmpere, der kæmper sammen med dem. Jeg har fra mange syrere hørt, at deres højeste ønske er at vende hjem, vende tilbage til en eller anden form for normalitet og vende hjem til det land, de elsker og kalder deres hjem. Det er grunden til, at jeg kræver, at Kongressen vedtager min lov, fordi det ville have en direkte virkning på dette problem, vi står overfor ...«

I erkendelse af, at Gabbard er en »velkendt« kritiker af amerikansk politik i området, spurgte interviewer, hvilke yderligere forandringer, hun ville søge at få, ud over sin lov. »Vi må fokusere på faktisk at besejre dem, der udgør en trussel mod os – terroristgrupper som ISIS og al-Qaeda«, sagde Gabbard, »og ikke videreføre politikker, der resulterer i en styrkelse af disse terroristgrupper. Og igen, så mener jeg, at USA og Grækenland har mange fælles muligheder, og vi bør yderligere udforske samarbejds måder, der vil resultere i en besejring af terroristgrupper, der truer os, samt skabe mere langfristet stabilitet inden for regionen.«

Gabbard har aftjent to perioder med militærtjeneste (med rang af major) i Mellemøsten, den ene i Irak.

<https://hellenicnews.com/congresswoman-tulsi-gabbard-visits-greece/>

Foto: USA's ambassadør til Grækenland, Geoffrey R. Pyatt, kongresmedlem Tulsi Gabbard og den græske minister for beskyttelse af borgere, Nikolaos Toskas, i Athen.

En ny æra er begyndt – hvis den kan opretholdes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. nov., 2017 – Husk på Benjamin Franklins historiske svar, efter Forfatningskonventet i 1787, på et spørgsmål fra en Philadelphia-dame, der spurgte, »Nå, doktor, hvad har vi, et monarki eller en republik?« Hans svar: »En republik, frue, hvis I kan holde den.«

Det kan virkelig siges, at et lignende spørgsmål nu kan stilles efter præsident Donald Trumps historiske rejse til Asien: »Hvad har vi, geopolitik eller menneskehedens fælles mål?«

Der er et lignende svar. Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin har i løbet af den forgangne uge erklæret, at de i fællesskab er forpligtende engageret over for en ny æra for samarbejde – at »Tiden er inde til at komme tilbage til at hele en verden, der er knust og ituslået«, som præsident Trump i dag udtrykte det under sin pressekonference med den vietnamesiske præsident Tran Dai Quang i Hanoi. »Det er meget vigtigt at komme godt ud af det med Rusland, med Kina, med Vietnam, med mange lande«, tilføjede Trump, »for vi har mange ting, vi skal løse«.

Trump tog også handskerne af over for de korrupte ledere af Obamas efterretningssamfund, der har orkestreret den britiske efterretningsoperation for at bringe USA's præsident til fald og for at genindføre den britiske indsats under Obama for at fremprovokere en krig mellem USA og Rusland. Da Trump talte med pressen under sin flyvning fra Da Nang til Hanoi, gjorde han det klart, at han respekterer det faktum, at præsident Putin hævder, at Rusland intet havde at gøre med at »blande sig« i det amerikanske valg, og sagde: »Se engang på alt det, de har gjort med dette falske dossier ... Jeg mener, hør lige engang, de er den indspiste, politiske elite. Jeg mener, der

er (Obamas CIA-chef John) Brennan, der er (Obamas direktør for National Efterretning James) Clapper, der er (Obamas FBI-chef James) Comey. Det er nu bevist, at Comey er en løgner, og at han har lækket.«

Dette uforbeholdne angreb mod kupplanlæggerne i USA kommer efter Trumps ekstraordinære statsbesøg til Kina – faktisk, et »Statsbesøg-Plus«, som Xi Jinping kaldte det, den eneste modtagelse af sin art af en udenlandsk statsleder i Kinas moderne historie. Både Xi og Trump understregede i deres diverse taler og kommentarer, at de nye relationer mellem USA og Kina har skabt betingelserne for at løse, ikke alene problemerne i de amerikansk-kinesiske relationer, men næsten alle problemerne i verden. En »win-win«-fremgangsmåde over for sådanne problemer er nu på bordet, gennem samarbejde mellem Rusland, Kina og USA – og dette vil forhåbentlig også bringe europæiske nationer ind i processen, hvis den mentale spændetrøje med nulsumsspil, hund-æder-hund og geopolitisk én-mod-alle kan overvindes.

Det haster stærk med, at de fælles udviklingsprojekter, som er blevet aftalt mellem USA og Kina, omgående bliver gennemført. Den massive boble i det vestlige finanssystem er – på trods af Trumps påstande om, at boblen repræsenterer fremskridt – parat til at bryde, som det i stigende grad erkendes af mange af dem, der skabte boblen ved at nægte at genindføre Glass/Steagall efter krakket i 2008. Kina, Japan og andre indehavere af enorme mængder af amerikanske statsobligationer har givet udtryk for deres interesse i at investere denne statsgæld i amerikanske infrastrukturprojekter og industriel genrejsning. Trump opmuntrer tydeligvis denne proces, så vel som også at hjælpe amerikanske industrier til at deltage i den eksplosive udvikling, der finder sted på globalt plan gennem den Nye Silkevejsproces.

Den eneste måde, dette kan ske på, er, at Trump-administrationen vedtager **LaRouches Fire Love**, og efter Hamiltons principper skaber en infrastrukturbank, der kan

dirigere statslig og international kredit til reel udvikling – før boblen brister. På denne måde kan man skille sig af med de værdiløse dele af Wall Streets hasardspilsgæld, gennem en ordnet konkursprocedure, snarere end i et kaotisk kollaps.

Vigtigst af alt, så kan og må vi vende det kulturelle forfald med narkoepidemien, pornografien og volden, der nu dominerer vestlig kultur. I en tale til et valgmøde i Danmark, fredag, indfangede Helga Zepp-LaRouche denne presserende sandhed:

»Så jeg mener, at problemet ikke er, at Kina vokser frem. Problemet er, at Europa har bevæget sig væk. Vi har en smuk tradition. Vi har en klassisk periode, renæssancen i Italien, den andalusiske renæssance, École Polytechnique i Frankrig. Vi har en tysk, klassisk periode, der har frembragt nogle af de mest fremragende tænkere, komponister, digtere; I ved, den rige tradition, der forbinder Tysklands klassiske periode med Danmarks klassiske periode

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, 'Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.'

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, 'Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk'.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet, 11. november, 2017.

(Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Arven efter Friedrich Schiller og Schiller Instituttet i Xis Nye Silkevejs konfutsianske koncept i dag. Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets Venners Valgmøde i København, 10. nov., 2017

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, »Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, »Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk«. Så lad os forsøge at løfte vort folk op til at tænke stort, tænke smukt, blive skønne sjæle, skabe grundlaget for, at alle børn kan få mulighed for at blive genier. Og at det ligger inden for vores viljes mulighed at gøre det, og derfor er Toms kampagne og de andre medlemmer af Schiller Instituttet så absolut vigtig, og at vi bør være glade for, at Schiller Instituttet eksisterer i Danmark og skaber en mulighed for alle danskere til at gå med i dette utrolige, historiske øjeblik og skabe en bedre verden for os alle.

Præsidenterne Trump og Xi iværksætter et gigantisk skridt fremad for menneskeheden LaRouche PAC Internationale Webcast, 10. nov., 2017

Præsidenterne for disse to lande har gentagne gange understreget, at denne nye relation, som de nu indvier, vil gå langt ud over noget, vi tidligere har set, og, gennem den relation, som USA og Kina nu har skabt med præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, kan ikke alene de problemer, som begge disse lande individuelt står overfor, konfronteres og løses, men, med samarbejdet mellem disse to lande sammen med andre partnere i hele verden, kan de fleste af, hvis ikke alle, de problemer, menneskeheden på nuværende tidspunkt står overfor, også løses.

Vært Matthew Ogden: God aften, det er den 10. nov., 2017, og dette er vores strategiske webcast fra larouchepac.com.

Det er ingen overdrivelse at sige, at vi er vidne til det vigtigste øjeblik i moderne verdenshistorie. Vi ser udfolde sig for vore øjne en ny æra; en ny æra, både mht. amerikansk-kinesiske relationer, med de begivenheder, der har fundet sted

i løbet af de seneste par dage, og, som følge heraf, også en ny æra for hele verden. Disse to lande, der uden for enhver diskussion er de to, vigtigste lande på planeten, har nu smedet en relation, der ikke har noget sidestykke mht. niveau, og mht. størrelsesorden.

Præsidenterne for disse to lande har gentagne gange understreget, at denne nye relation, som de nu indvier, vil gå langt ud over noget, vi tidligere har set, og, gennem den relation, som USA og Kina nu har skabt med præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, kan ikke alene de problemer, som begge disse lande individuelt står overfor, konfronteres og løses, men, med samarbejdet mellem disse to lande sammen med andre partnere i hele verden, kan de fleste af, hvis ikke alle, de problemer, menneskeheden på nuværende tidspunkt står overfor, også løses.

Jeg vil sætte et par billeder på skærmen fra præsident Trumps »Statsbesøg-Plus« til Kina, som er uden fortilfælde. Her ser vi præsident Trump og Melania Trump hilse præsident Xi og Kinas førstedame, Peng Liyuan; her ankommer de til Beijing. Man ser det kinesiske folks overvældende entusiasme – her er det kinesiske skolebørn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag for at hilse præsident Xi Jinping og præsident Trump. Man ser niveauet af entusiasme, som tydeligvis overvælder præsident Trump, og denne velkomst blev iscenesat for ham; og den rundvisning, de fik i Den Forbudte By, og som ikke har noget fortilfælde i historien. På næste billede synger nogle skolebørn fra Beijing for præsident Trump og Melania Trump. De fik også en fuld opførelse af en opera fra Peking-operaen i Den Forbudte By og en meget hjertelig middag. Her har vi et billede af præsident Trump, præsident Xi Jinping, Melania Trump og Kinas førstedame Peng Liyuan.

Som man kan se, så var dette et ekstraordinært statsbesøg, og begge præsidenter sagde gentagne gange, at de to dage, de tilbragte sammen, er absolut uforglemmelige og har tjent til at skabe det, der allerede var et meget varmt, personligt,

særligt forhold mellem de to.

Det, vi har set vokse frem af dette besøg, kan kun beskrives som indvielsen af en ny epoke i de amerikansk-kinesiske relationer. Det går langt ud over, hvad en masse af de mennesker, der så frem til denne begivenhed, har forsøgt at sige, og, på trods af al propagandaen i pressen og i medierne i USA, så var dette ekstraordinært i sin store betydning for USA's og Kinas fremtid, som to lande; men også for verdens fremtid. Det, vi har set komme ud af disse møder, både mellem præsidenterne Xi og Trump personligt, og også af de udvidede møder, der fandt sted langs sidelinjen, er meget i overensstemmelse med linjerne af det, vi har krævet i løbet af de seneste uger, hvis ikke måneder, mht. de forretningsmæssige forbindelser, forretningsaftalerne mellem USA og Kina; men udtrykkeligt også mht. ideen om, at USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet.

For det første vil jeg rapportere, at der rent konkret blev underskrevet forretningsaftaler og aftaler om bilaterale investeringer til en værdi af over \$250 mia. mellem amerikanske og kinesiske selskaber – det er en kvart billion dollar i bilaterale investeringer; men ideen om USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet blev gentagene gange meget udtrykkeligt nævnt, af Xi Jinpings egen mund, under begivenheder i løbet af dette topmøde, første gang under den afsluttende, fælles pressekonference, og også under et møde mellem regeringsfolk og erhvervsfolk; og ved begge disse begivenheder opfordrede præsident Xi Jinping udtrykkeligt amerikanske selskaber til at tilslutte sig Bælte & Vej og sagde, at der vil blive praktisk samarbejde inden for energi, samt investeringer i infrastruktur; og helt konkret blev en fælles aftale underskrevet mellem General Electric og den Kinesiske Silkevejsfond, som i fællesskab oprettede en investeringsplatform inden for energiinfrastruktur.

Reuter rapporterer om denne aftale på følgende vis: »General Electric Co. og kinesisk statsfond etablerer Bælte & Vej plan

for handelsinitiativ, for i fællesskab at etablere en investeringsplatform til energiinfrastruktur, siger Kinas regering ... Silkevejsfonden og GE Energy Financial Services underskrev en aftale om 'samarbejde' om etablering af platformen i Beijing, sagde Ministeriet for Udenlandsk Valuta (SAFE) i en erklæring, dateret torsdag ... 'De to sider vil i fællesskab investere i elektricitetsnet, ny energi og olie og gas, i lande og regioner langs Bælte & Vej', sagde SAFE. 'Samarbejdet mellem Silkevejsfonden og GE vil ikke alene styrke samarbejdet mellem avancerede produktionsindustrier fra Kina og USA, men også fremme økonomisk udvikling og handelsudvikling i regionerne for denne investering.'«

Dette er et direkte og konkret eksempel på et førende amerikansk selskab, der tilslutter sig Bælte & Vej, og denne samarbejdsaftale mellem Silkevejsfonden og General Electric i dette tilfælde, reflekterer en langt mere generel retningsbestemmelse mht. sådanne aftaler.

Det, som præsident Xi Jinping gentagne gange understregede, var, at Kina er fremtidens økonomi, og den vækst, som Kina har oplevet i løbet af de seneste årtier, vil kun fortsætte, og denne forretningsmæssige og økonomiske relation mellem USA og Kina vil være til fordel for både det kinesiske og det amerikanske folk.

Jeg vil gerne afspille for jer, et par uddrag fra præsident Trumps og præsident Xi Jinpings præsentationer ved diverse anledninger under dette statsbesøg.

Vi vil først afspille et lille klip fra præsident Trumps bemærkninger ved et udvidet, bilateralt møde, hvor man ser [USA's udenrigsminister] Rex Tillerson og ambassadør Terry Branstad og præsident Trump, der taler for den kinesiske delegation. Man hører fra præsident Trump, hvor fuldstændig overvældet, han var, over den varme modtagelse, han fik, og hvor stor betydning, han tillægger de fremtidige amerikansk-kinesiske relationer; og i klippet siger han, at han mener, de

fleste, hvis ikke alle, problemer i verden sandsynligvis kan konfronteres og løses med denne relation, som Kina og USA har skabt.

Umiddelbart herefter, i det samme klip, ser man et par uddrag af bemærkninger fra først præsident Trump og dernæst præsident Xi Jinping for begivenheden for erhvervsledere, der blev afholdt under dette topmøde. Her vil man høre præsident Trump tale om graden af gensidig, økonomisk forbundethed og samarbejde mellem Kina og USA, og dernæst hører man præsident Xi Jinping selv tale om USA og amerikanske selskaber, der går sammen med Bælte & Vej Initiativet.

Lad os lytte til dette klip:

(Her følger resten af udskriftet på engelsk):

[begin video]

PRESIDENT TRUMP: Mr. President, thank you very much. It's an honor to be with you. There can be no more important subject than China-U.S. relation. We have between us, and we have to include some other countries which would quickly come in; we have a capacity to solve world problems for many, many years to come. Our meeting last night was absolutely terrific. Our dinner was beyond that. We had a dinner that was going to last quickly, 20-25 minutes, because I was travelling and you were so nice. And you said we'll just do a quick dinner. And I think it had to last at least two hours, and we enjoyed every minute of it, with your beautiful wife and Melania together. Their relationship is a great one; and our relationship has already proven to be a great one.

Our meeting this morning in front of your representatives and my representatives was excellent; discussing North Korea, and
I do believe there's a solution to that, as you do; discussing trade with the United States, knowing that the United States really has to change its policies because they've gotten so far
behind on trade with China – and frankly with many other countries. And I have great respect for you, for that, because
you're representing China. But it's too bad that past administrations allowed it to get so far out of kilter. But we'll make it fair, and it will be tremendous for both of us. My feeling toward you is an incredibly warm one; as we said, there's great chemistry, and I think we're going to do tremendous
things for both China and for the United States, and it is a very, very great honor to be with you.
Thank you very much. The hosting of the military parade this morning was magnificent, and the world was watching. I've
already had people calling from all parts of the world – they were all watching. Nothing you can see is so beautiful. So, I
just want to thank you for the very warm welcome and I look forward to many years of success and friendship, working together
to solve not only our problems, but world problems, and problems
of great danger and security. I believe we can solve almost all
of them, and probably all of them.
Thank you very much for having us, I very much appreciate it... [end video]

[begin video]

PRESIDENT TRUMP: Thank you very much. Thank you. And

thank you [Commerce] Minister Zhong Shan for that introduction;
and especially thank you to President Xi and Madame Peng for serving as such warm and gracious hosts to Melania and me during our time, here in your very, very beautiful country. To both the American delegation and to the Chinese business representatives here, your discussions greatly strengthen our partnership and provides a critical bridge between our business community and yours, and thank you for that. During my time in Beijing, President Xi and I have had several conversations about our common goals and interests. Beyond that, we talk often. It's a very good chemistry between the two of us, believe me. My administration is committed to improving our trade and business relationships with China. The contributions of the business community represented here today are vital to our efforts, to ensure peace and prosperity for our two nations. Together we can unlock a future of opportunity, wealth and dignity far beyond anybody's wildest dreams. In your discussions today I hope you will learn from each other, and identify new ways to advance our economic cooperation. I am depending on all of you to work together to find opportunities of mutual agreement and shared prosperity. The hardworking people of America and the hardworking people of China deserve the very best solutions to achieve prosperity, happiness, and peace. Thank you very much. Thank you. [applause]

ANNOUNCER: Thank you, President Trump. And now please welcome Mr. Xi Jinping, the President of the People's Republic

of
China. [applause]

PRESIDENT XI: [as interpreted] The Honorable President Trump, Chinese and American business representatives, ladies and

gentlemen, dear friends:

It is my real pleasure to have President Trump with us today for this China-U.S. business exchange.

Over the years the business communities of our two countries have been committed to the friendship between our two nations. You are a strong driving force for economic cooperation and overall relations between our two countries. Your commitments and your contribution are highly appreciated.

This year marks the 45th anniversary of the Shanghai Communiqué. Over the past 45 years, China-U.S. economic relations and trade ties have achieved historic development, delivering great benefits to our two peoples. Last year, General

Motors, Ford, and Fiat Chrysler, the three U.S. automakers, manufactured and sold over 5 million vehicles in China. The number was bigger than their combined sales in other parts of the world.

The Chinese investment in the United States is also rising rapidly, and has created over 140,000 jobs directly for the local

communities in the United States. During President Trump's visit

this time, as we have witnessed right now, our companies will sign commercial contracts and two-way investment agreements worth

over \$250 billion U.S. dollars. These are great examples of the

vast potential and win-win nature of China-U.S. economic cooperation.

China-U.S. business cooperation has vast potential. As the

biggest developing and developed country, China and the U.S. have much more areas for economic cooperation, rather than competition. We will continue to encourage Chinese companies to invest in the United States, and also welcome active participation of American companies and financial institutions in the Belt and Road projects. With our economic relations expanding rapidly, it is natural that we may have differences, from time to time. The important thing is, we act in the spirit of mutual benefit and mutual understanding, and seek proper settlement through dialogue and consultation. A Chinese philosopher once observed that trading can generate friendship and mutual benefit. Looking ahead, I have full confidence that with joint efforts of you, the business representatives present here, today, and the business communities of our two countries, China-U.S. economic relations will achieve greater success on the basis of equality and mutual benefit, and our two peoples, will gain increasing benefits along this process. Thank you. [applause] [end video]

OGDEN: So you just heard President Xi Jinping explicitly say that we will welcome Chinese enterprises to proactively invest in the United States, and, we welcome U.S. companies and financial institutions to take part in the projects under the Belt and Road Initiative. So that's explicitly calling for this

kind of win-win, mutually beneficial relationship between China and the United States, both in terms of investments in the United States, and infrastructure development, and businesses, and, U.S.

participation in the Belt and Road Initiative.

What you're about to hear is a few clips from the final press conference that was held between President Trump and President Xi Jinping. And during this press conference, President Xi repeated that emphasis of the United States cooperating with China on the Belt and Road Initiative. He said,

"for China and the United States, win-win cooperation is the only

right choice and the pathway to a better future." He said, "It

is necessary to formulate and launch economic cooperation for the

next phase, to have continued in-depth discussion on trade imbalance, export, investment environment, market openness and other issues, and work to support practical cooperation in energy, infrastructure, the Belt and Road Initiative, and other

areas.

So let's play this clip the concluding press conference, from President Xi Jinping and President Trump:

[begin video]

PRESIDENT XI: [as interpreted] Your Honorable President Donald Trump, friends from the press, good afternoon.

It is my great pleasure to meet all of you, together with President Trump. Let me begin by extending once again a warm welcome to the President for his state visit to China.

Yesterday and earlier today, the President and I have had in-depth discussions on China-U.S. relations and major international and regional issues of mutual interest. We

reviewed the important progress made in the relationship since we met at Mar-a-Lago, and we discussed how to further move forward the relationship in the months ahead in great depth, and we reached a series of new and important consensus. Our meeting is constructive and productive.

I shared with the President, the policies adopted at the 19th Party Congress. I conveyed China's firm commitment to deepen reform, greater opening up, and a path of peaceful development, and China's desire to expand converting interests with other countries and promoting coordination and cooperation among major countries.

President Trump shared with me his domestic reform agenda and foreign policy priorities. The development of China and the United States is mutual reinforcing, without contradicting each other. Our respective success serves the common interests of both countries. We believe that facing the complex and changing international landscape, and maintaining world peace and stability in promoting global development and prosperity, China and the United States, being two large countries, share more common interests, shoulder greater responsibility, and enjoy broader room for cooperation.

The healthy, stable, and growing China-U.S. relationship is not only in the fundamental interest of the Chinese and American people, it also meets the expectations of the international community. For China and the United States, win-win cooperation is the only right choice and the pathway toward a better future.

We agreed to keeping close touch through mutual visits, meetings, phone calls, and correspondence, with a view to having timely communications on major issues of shared interest. We agreed to make the most of the diplomatic and security dialogue, comprehensive economic dialogue, social and people-to-people dialogue, and law enforcement and cyber-security dialogue – four high-level dialogue mechanisms – and work together for greater results out of these dialogues.

We believe that China and the United States are the two largest economies and important engines of global economic growth. We need to further expand trade and investment cooperation, strengthen macroeconomic policy coordination, pursue healthy, stable, and dynamically balanced economic and trade relations.

It is necessary to formulate and launch economic cooperation plans for the next phase, to have continued in-depth discussion on trade imbalance, export restrictions, investment environment, market openness, and other issues, and work to support practical cooperation in energy, infrastructure, Belt and Road Initiative, and other areas.

Just now, the President and I witnessed the signing of some major cooperation agreements by our businesses. During this visit, the two sides signed over \$250 billion U.S. dollars of commercial deals and two-way investment agreements.

According to China's timetable and roadmap for opening up, China has announced a number of steps to promote market access.

This speaks volumes of the broad space for further economic and

trade cooperation between the two countries, which would deliver great benefits to the two peoples.

As two distinctive countries, our two sides may have different views or differences on some issues. This is only natural. The key is to properly handle and manage them. There is far more common interest between our two countries than differences. It is important to respect each other's sovereignty and territorial integrity, respect each other's choice of development path, and our difference. As long as the two sides commit to a constructive approach, we can put aside and diffuse differences, while at the same time build common ground and advance cooperation.

We also discussed the international responsibilities our two countries shoulder: We agreed to enhance communication and cooperation on major international, regional, and global issues, and jointly seek proper resolution of relevant hotspot issues to make greater contribution to peace, stability, and prosperity of relevant regions and the world at large.

On the Korean Peninsula nuclear issue, we reiterated the firm commitment to achieving denuclearization of the peninsula, and upholding international non-proliferation regime. The two sides will continue to fully and strictly implement UN Security Council resolutions. At the same time, the two sides commit to working toward a solution through dialogue and negotiation, and we are ready to discuss with relevant parties, the pathway leading to enduring peace and stability in the peninsula and

the

Northeast Asia. The two sides will maintain communication and cooperation on the Korean Peninsula issue.

We believe that China and the United States, our countries are the important influence in the Asia Pacific. As I said to the President, "the Pacific Ocean is big enough to accommodate both China and the United States."

Ladies and gentlemen, dear friends: President Trump's state visit is a successful and historic visit. Together the two of us

have set out the direction and draw up the blueprint for China-U.S. relations in the coming period. We will work with the

United States and act on the consensus we reached, seek further

progress in U.S.-China relations to bring greater benefit to our

peoples, and people across the world.

Thank you very much. [applause]

ANNOUNCER: Thank you very much, Your Excellency. Now, President Trump, you have the floor.

PRESIDENT TRUMP: Thank you.

President Xi, I want to thank you for that incredible welcoming ceremony, earlier this morning. It was truly memorable

and impressive, and something I will never forget. Melania and I

are honored to visit your country, with its ancient history, dynamic people, and thriving culture.

I also want to thank you and Madame Peng for a tour that was given to us yesterday of the very majestic Forbidden City.

Your

people are proud of who they are, and what they have built together, and your people are also very proud of you.

I want to congratulate you on the recent and very successful

19th Party Congress. Perhaps now, more than ever we have an opportunity to strengthen the relationship between our two countries.

President Xi and I discussed improving our economic relationship. We want a vibrant trade relationship with China,

we also want a fair and reciprocal one. Today, I discussed with

President Xi the chronic imbalance in our relationship, as it pertains to trade, and the concrete steps that we'll jointly take

to solve the problem of the massive trade distortion. This includes addressing China's market access restrictions, and technology transfer requirements, which prevent American companies from being able to fairly compete within China.

The United States is committed to protecting the intellectual property of our companies and providing a level playing field for our workers. At the same time, our relationship

with you and China is a very important one to me, and to all the

people of our country. And just by looking at the tremendous, incredible job-producing agreements just signed those major companies, we're off to a very, very good start.

As part of our commitment to regional stability and peace, the United States also continues to advocate for reforms that advance economic freedom, individual rights, and the rule of law.

The United States, working with China and other regional partners, has an incredible opportunity to advance the cause of

peace, security, and prosperity all across the world: It's a very special time, and we do, indeed, have that very, very special opportunity. A great responsibility has been placed on

our shoulders, President; it's truly a great responsibility.

And

I hope we can rise to the occasion and help our countries and our citizens reach their highest destinies and their fullest potentials.

I want to thank you, again – you're a very special man – for your gracious hospitality. I send my warmest regards to your citizens. I honor their heritage, and celebrate their great, great possibilities and potential for the future. In the coming months and years, I look forward to building an even stronger relationship between our two countries, China and the United States of America, and even closer friendships and relationships, between the people of our countries.

Mr. President, thank you very much. [applause]
[end video]

OGDEN: So you just heard President Trump there say that this is a very, very extraordinary, special opportunity, to build this cooperative relationship between the United States and China, one which he said, is very, very important for him, and also for the people of the United States, – which is very true.

And he said he looks forward to continuing to build a strong and close relationship between these two countries. And I thought it was very notable that he said, on such a personal level, he said, "this is a special time"; he said, "we, indeed, have a very, very special opportunity." And he said for the two of them, to President Xi Jinping, "a great responsibility has been placed on our shoulders." He addressed President Xi directly. He said,

“It’s a truly great responsibility, and I hope we can rise to the occasion and help our countries and our citizens reach their highest destinies and their fullest potential.” And he said, “I want to thank you again, you’re a very special man.” This is an extraordinary testament to this relationship that President Trump has forged with President Xi Jinping and just how grateful he was for the hospitality that he received, and the extraordinary successes that came out of this summit. As President Xi said, in those remarks you just heard, he said, together the two of them have “laid out the blueprint for U.S.-China relations” with the purpose of benefitting the people of the United States and China. And he said this was a very important and very historic visit. And indeed, it was. The Chinese foreign minister, at a press conference laid out, no less than 23 specific areas where the U.S. and China delegations reached an important agreement. He said: “We have reached extensive and important consensus on the development of China-U.S. relations.” And those 23 specific areas included no less than what he said, in his words, “protecting world peace, stability and prosperity, carrying out head of state diplomacy,” which includes as you heard from President Xi, phone calls, continued personal meetings, constant exchange of views and consultation between these two heads of state; this also includes giving full play to the four high-level dialogue platforms that were agreed to previously; enhancing macro-policy coordination including global economic governance;

exchanges and dialogues at various levels between the two militaries; drug control was also included. And, I didn't include it in those clips, but one of the things that President

Trump repeatedly came back to, was the agreements that they had

reached in terms of controlling the opioid flow which has contributed so much to the opioid epidemic here in the United States, most specifically the fentanyl phenomenon; but also was

included in this, was an agreement for international non-proliferation and the denuclearization of the Korean Peninsula, which you heard both of them refer to, and fighting terrorism, together.

So there are 23 specific areas of mutual cooperation that were agreed to during this summit.

From those two press conferences, I hope you get the sense just how historic this visit was and how much significance President Trump placed on the opportunity to have this state visit, and how much significance President Xi Jinping placed on

President Trump's willingness to engage in this bilateral summit;

and how much hope they both have for the continued growth in this relationship.

Now, President Xi Jinping immediately went from this summit that they held in Beijing to attend the APEC summit, and both President Xi and President Trump delivered important and significant speeches. But I think you can see, from the preliminary reports of President Xi Jinping's speech, that he has

taken what was consolidated in this bilateral summit between himself and President Trump, and immediately brought it to the world stage in terms of the future of the Belt and Road Initiative.

What President Xi Jinping's speech at the APEC summit was

completely centered around, is the idea of scientific growth and innovation, as the driver, the source of the growth, the driver behind the Belt and Road Initiative. He said, that an old Chinese saying reads, that development is an unending journey. He said, a Chinese philosopher said, "we should focus our mind on the future, not the past. So we need reform and innovation to achieve growth, we must build a community of shared future for mankind," reviewing a theme that he had made a very central facet of his speech to the CPC Party Congress.

He said: In order to do that, one, we must pursue innovation-driven development, new drivers of growth. He said the only way to sustain growth is through innovation and breakthroughs in science. And then he said, we must enhance connectivity. This is the best way to have win-win outcomes. He said, this will boost the real economy, and he emphasized that the Belt and Road Initiative is a joint endeavor for infrastructure and connectivity. He said, it is from China, but it belongs to the world. It's oriented to the future, and although largely focused on Asia and Africa, so far, he emphasized, it is open to all partners, obviously, the United States included.

And he said: It is his hope that the Belt and Road Initiative will create a broader more dynamic platform for world economic growth. And the audience stood up and applauded that with a sustained ovation.

And then he emphasized at the conclusion of this speech at the APEC summit, "We want to enable more countries to board the express train of China's development." And then he reflected

on
what China has achieved and what China is committed to
continuing
to achieve. He said: We are embarked on a new journey
involving
our greater integration with the world. We will continue to
open
up; we will work with others to create new drivers of
development
through the Belt and Road Initiative. He said: Our goal is
to
ensure a better life for people. We aim for this in
everything
we do. This involves increasing people's living standards,
ending poverty. By 2020, each and every one of China's 1.3
billion people should have decent lives, he said. "No one
will
be left behind."

And then he concluded by saying: China also has a new
international approach to create a community with a shared
future
for mankind. China's dream is connected to the dreams of each
of
your countries. We strive for durable peace, universal
security,
and common prosperity. We want harmony among all nations by
creating a win-win situation. He said: We will make the
international order more just and equitable.

So that's the vision for the world which President Xi
Jinping has laid out, and that's the vision which now
President
Trump has, in a very significant way joined the United States
and
China in this idea of a shared and common destiny.

I think we can be assured that out of this historic summit
that we witnessed over the last two days, a very, very close
relationship will continue to be formed between President

Trump

and President Xi Jinping, personally; and that relationship, as

we enter this new era in terms of U.S.-China relations, will, indeed, herald the coming of an entirely new paradigm for mankind.

So, what I want to do to conclude here is to play just a very short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's international webcast, yesterday, which she broadcast yesterday on the Schiller

Institute New Paradigm site, and is available on the Schiller Institute YouTube channel [<https://youtu.be/iXPHh02e9fw>], and this was even prior to some of the concluding remarks that you just heard from President Trump and President Xi Jinping. But you can see, the importance that Helga Zepp-LaRouche places on the events that we just witnessed over the last two days. So, here's Helga Zepp-LaRouche:

[begin video]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think from what we can know today, which is the second day of I would say an historic visit of President Trump in China, I think it is exactly what I expected

would happen: That both sides know perfectly well that the future of mankind depends on the relationship between the United

States and China, as *the* most important two nuclear powers and economic powers in the world. And I think it went very well.

The statements by President Xi Jinping characterizing the meeting

as a strategic new beginning, a mutual beneficial relationship of

historic importance which can solve not only the problems of the

two peoples, but of the whole world, I think this is absolutely

to the point. And President Trump was very enthusiastic: He

praised China and its great President, who, according to his Tweet, feels very warm feeling – I mean, this is really good. Because if the two Presidents understand each other and can make

it work, then I fully agree, there is no problem in the world which cannot be tackled.

So I think this is a gigantic step forward, and I think it's also interesting that Trump, who was very much talking about the

trade gap between the United States and China, however, he said

he does not blame China for that, because he respects it, that President Xi would do everything for the maximum benefit of his

own country and people; and then he blamed previous U.S. administrations for having allowed to drop exports to China so much that this trade gap now exists. And remember, the Chinese

always wanted to import much more from the United States, but the

previous administrations which were on a confrontation, containment, encirclement policy towards China, they refused to

sell many of the products which China wanted to buy with the pretext that they had "dual use," that things could be used both

for civilian and military purpose – and naturally, there's almost anything you can use for either peaceful or not so peaceful purposes, depending on what is the intent of your policy.

So, I think this is very good. They concluded, I think, somewhere in the range of \$250 billion in deals, various things

ranging from infrastructure, transport, energy, agricultural exports from the United States to China, just a very wide variety

of economic deals. They also decided to not only improve and

strengthen the relationship between the two Presidents, but to increase the cooperation on all levels, to strengthen the four permanent dialogues which had been arranged already in Florida in

April, one of them dealing with economic cooperation. And I think an absolute basis has been laid to continue to develop this

relationship to the benefit, not only of China and the United States, but, really, for the whole world.

So naturally, they agreed fully on the need to solve the North Korea problem, on which they want to work together, and also Trump expressed a confidence that with the help of China, and Russia, which he said on an earlier occasion, that problem can be brought to a positive solution.

While I have not seen any direct mentioning of the United States working with the Belt and Road Initiative as such, I know

that that is the mindset of President Xi, and I think that also

coming out of the 19th National Congress of the Communist Party

of China, where Xi Jinping has made the goal of to build a "community of a shared future of mankind," I think this trip by

President Trump has been a gigantic step in the right direction.

And I think the Chinese really know how to bring into consciousness, the 5,000-year history of China, and Trump was treated really very well. They had a one-day or several hour special treatment in the Forbidden City which was closed to the

public, and they performed three Beijing operas, and showed the

restoration of ancient handicrafts. So Trump was very, very happy, and he sent a message to Xi Jinping saying that he and Melania will never forget this experience. So I think from a human standpoint this is very positive.

And these journalists should just go and be ashamed of themselves, because they are so cynical that never will anything move their hearts and minds, and probably these minds are dried out like old prunes anyway, so I wouldn't worry about what they're writing, because I think these two Presidents have made a very positive step, moving human history forward.
[end video]

OGDEN: So as you can see, Helga LaRouche concluded by saying, no matter what you read in the Western press, disregard this, because, indeed, we have just witnessed one of the most crucial developments in human history. As you could see, she said, these two Presidents have moved human history forward. It's a very gigantic step in the right direction, she said, and a very significant victory in our ongoing fight for a new international paradigm, a "shared future for mankind" in the words of Xi Jinping. So with this significant victory under our belt, Helga Zepp-LaRouche in the last day has called on American to redouble our efforts for Lyndon LaRouche's Four Economic Laws here in the United States: The Hamiltonian national banking program by which we can maximize the participation of the United States in this Belt and Road Initiative. And we've got a lot of potential, that came out of this visit, and it's our job to fully educate the American people on what was discussed and what the opportunities are that are now before us, with President Trump clearly, personally committed to

this relationship with China, his personal relationship with President Xi Jinping, and as President Xi Jinping repeatedly mentioned, this potential for joint investment between Chinese firms in the United States, and also participation by U.S. companies in the Belt and Road Initiative – exactly what we've been calling for over the last number of months, in terms of the

United States joining the New Silk Road.

With that said, I think for those of you who viewed those excerpts, we did witness the unfolding of human history before our very eyes; with these events over the last several days, we

now are in a new era for U.S. history. And I think we have to recognize the implications of that, recognize the responsibility

that that presents to us, to continue to move history forward in

this direction.

So thank you very much for joining us, and I'm sure that we'll see further developments coming out of President Trump's visit to Asia over the next few days. So please stay tuned to larouchepac.com, as we have a number of other live events planned

over the coming days, and we'll see you at the beginning of next week.

Putin og Trump opfordrer alle nationer til at støtte Syrien

11. nov., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin og den amerikanske præsident Donald Trump underskrev en fælles

erklæring, der opfordrer alle lande til at opbygge humanitær hjælp til Syrien. Selv om præsidenterne ikke havde noget formelt møde på sidelinjen af APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam, 10.-11. nov., mødtes de kort flere gange og godkendte denne fælles erklæring, hvor de enedes om nødvendigheden af at afhjælpe de humanitære lidelser i Syrien og opfordrede alle FN-medlemslande til at bidrage til indsatsen. Dokumentet blev udarbejdet af de to landes eksperter og aftalt mellem den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson, der mødtes tidligere i dag i Da Nang.

Erklæringen gentog, at konflikten i Syrien »ikke har nogen militær løsning«.

Erklæringen siger også: »Præsidenterne aftalte at opretholde åbne, militære kommunikationskanaler mellem militære folk for at være med til at sikre sikkerheden for både amerikanske og russiske styrker og dekonfliktion af partnerstyrker, der er engageret i kampen mod ISIS. De bekræftede, at disse bestræbelser vil fortsætte, indtil den endelige besejring af ISIS er opnået.«

Præsidenterne roste »den succesfulde, styrkede amerikanske og russiske indsats for dekonfliktion mellem amerikanske og russiske, militære professionelle, som i de seneste måneder på dramatisk vis har optrappet ISIS' tab på krigsskuepladsen ...

De gennemgik fremskridt i våbenstilstanden i det sydvestlige Syrien, som blev færdiggjort sidste gang, de to præsidenter mødtes i Hamborg, Tyskland, den 7. juli, 2017«, lød det i deres erklæring. De to præsidenters sidste formelle møde fandt sted under G20-topmødet i Hamborg.

De hylde ligeledes memorandaet fra 8. nov. mellem USA, Rusland og Jordan, som »forstærker successen med våbenstilstandsinitiativet« i det sydlige Syrien.

De aftalte, at den sluttelige, politiske afgørelse bør finde

sted inden for rammerne af Genève-processen i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 og bemærkede den syriske præsident Bashar Assads erklæring, hvor han forpligter sig til at holde sig til Genève-processen, en reform af forfatningen og valg, i overensstemmelse med nævnte FN-resolution.

Talsmand for Kreml, Dimitrij Peskov, sagde til Sputnik, at erklæringen specifikt var blevet udarbejdet til mødet i Da Nang.

Præsidenternes erklæring er udlagt på hhv. USA's Udenrigsministeriums [webside https://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/11/275459.htm](https://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2017/11/275459.htm)

og på Kremls webside <http://en.kremlin.ru/supplement/5252>.

Foto: Præsidenterne Trump, USA, og Putin, Rusland, samtaler under en fotosession på APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Tom Gillesbergs tale på Schiller Instituttets Venners Valgmøde, 10. nov., 2017

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA;

og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost i København og regionsråd i region Hovedstaden for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark:

God eftermiddag og velkommen til alle, der kunne komme til denne særlige begivenhed; særlig i den forstand, at vi blander forskellige kategorier her, idet vi både har inviteret ambassadediplomater til at komme og være med i vore diskussioner om det, vi i den danske valgkampagne præsenterer, her i København; men som også er omfattet i det globale, overordnede spørgsmål, der netop nu ligger foran os; nemlig, hvordan tackler vi sammen verden? Det faktum, at vi står over for nye, desperate tider i den finansielle verden, i form af et krak, der vil blive værre end det, vi så i 2007-08; men samtidig står vi også over for muligheder for menneskeheden, som er ekstremt spændende.

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program;

men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

I dag er også en særlig dag, den 10. november; det er Friedrich Schillers fødselsdag, den berømte tyske, men også universelle digter, »Frihedens Poet«, som han også kaldes, og efter hvem vi har vores navn, Schiller Instituttet, og som også reflekteres i Schiller Instituttets Venner. Schiller var en meget enestående filosofisk person, der i sig også havde stor passion og stor kærlighed til menneskeheden, og ikke kun til sin egen nation. Han havde denne idé, at man både kan være patriot for sin nation og samtidig en verdensborger, og at de to ikke bør være en modsigelse.

Så jeg mener, der er meget passende, før vi om lidt skal høre Helga Zepp-LaRouche online – jeg introducerer Helga, når vi kommer dertil – og senere vil jeg, og andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner, diskutere kampagnen; men før vi kommer til det, mener jeg, det er passende, at vi får nogen skønhed. I har måske set, at én af de ting, vi har forsøgt at introducere i denne kampagne, er spørgsmålet om klassisk kultur; spørgsmålet om at give alle børn adgang til klassisk kultur; at alle børn burde lære at synge, spille et instrument, være med i et orkester og gøre denne fantastiske kultur til deres egen. Og det er sådan, man får virkelige renæssancer.

Så, for at introducere denne meget smukke del af menneskets aktivitet, klassisk musik, vil vi indlede med to arier fra Shakespeares skuespil Othello, sat til musik af Verdi i operaen Othello, som er et skuespil og en opera, alle burde se med jævne mellemrum for at blive mindet om, hvordan historien fungerer; mindet om, hvordan det var en tradition i Venedig, men i dag er en tradition i London, at spille folk ud mod hinanden således, at folk, som det var meningen, skulle leve sammen i perfekt harmoni med hinanden og udvikle hinanden og

elske hinanden; hvis der så er en tredje stemme, der stikker til dem og skaber jalousi mellem dem og spiller dem ud mod hinanden, så kunne det, der skulle have været et frugtbart samarbejde, meget nemt blive til strid og krig og ødelæggelse og død. Og dette er præcist, hvad Shakespeare, men også Verdi, ønskede at vise med denne opera, hvor den onde Jago virkelig demonstrerer sine mesterlige evner i ødelæggelsen af Desdémones og Othellos lykkelige forening. Disse to arier er mod slutningen; den første er, da Desdémone sidder på sin sengekant og er bange for, hvad der næst vil ske, for Othello har bedt hende tage sin bryllupskjole på, og hun har bange anelser om, hvad der vil ske. Den anden arie er 'Ave Maria', som er der, hvor hun beder sin bøn, og jeg mener, det også er meget passende, for netop nu har vi et så opportunt øjeblik for menneskeheden, for vi må have den ånd, som Verdi her præsenterer, hvor vi virkelig tager hele verden ind i vore hjerter, både den nuværende og fremtidige menneskehed.

Jeg vil gerne bede Lena Malkki [sopran, Sverige] synge og Dominik Wizjan [pianist, Polen] akkompagnere på klaver, disse to meget smukke arier.

[Lyt: 7:45 min]

Tom: Mange tak, Lena og Dominik.

Jeg mener dette, er en passende introduktion til det, der kommer nu. Vi har, som I ser, Helga parat online, og jeg vil blot sige et par ord for at introducere hende.

Hvis I ikke allerede kender hende, vil jeg foreslå, at I googler hende og finder en masse af hendes skrifter, for de er derude[1], for hun er en meget inspirerende kraft, men hun er også meget intimt knyttet til den proces, der netop nu finder sted i Kina og internationalt, og som kendes som Bælte & Vej Initiativet.

Helga stiftede Schiller Instituttet i 1984, men var allerede inden da meget politisk aktiv. Hun var én af lederne i

LaRouche-bevægelsen og blev mere udtrykkeligt leder, da hun i 1977 giftede sig med Lyndon LaRouche, og hun har siden da været drivkraften i en masse projekter for at forandre verden. Hun er også meget nært, personligt knyttet til Kina, da hun rejste til Kina som ung journalist og så ting i Kulturrevolutionens mørke tid, og i takt med, at der opstod nye muligheder, var hun i 1970'erne sammen med Lyndon LaRouche en førende kraft i at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, også sammen med Den Alliancefri Bevægelse i 1970'erne. Da der, i 1989 med Berlinmurens fald, opstod en mulighed for at få en helt ny verden, grundlæggende set, men også en helt ny, strategisk situation i Europa, var hun meget aktiv i at forsøge at ændre dynamikken; først, og også sammen med Schiller Instituttet, var hun en ledende kraft i en masse konferencer for at forsøge at få en massiv udvikling af Europa, fra Centraleuropa og mod øst, og dette blev i stigende grad saboteret, kan man sige, af de gamle magter. Hun var dernæst en førende stemme i at forvandle dette projekt til Verdenslandbroen; og Helga rejste meget til Kina for at understrege nødvendigheden af denne Verdenslandbro, for at forbinde Kina med Europa gennem infrastrukturkorridorer, det, hun også kaldte Den Nye Silkevej, og af denne grund blev hun i Kina kendt som Silkevejslady'en. Der skete dernæst det, at det på dette tidspunkt blev delvist stoppet pga. krisen i Asien i 1997, men med krisen, der kom i 2008, gjorde Kina noget helt andet end det, der foregik i Europa og USA, og de ændrede politikken og begyndte massivt at transformere den kinesiske politik med udvikling af infrastruktur, og de lod det ikke være godt med det, med at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom; men i 2013 initierede Xi Jinping også politikken med Bælte & Vej Initiativet for at sprede denne politik internationalt.

Så Helga er blevet en meget citeret person og en hyppig gæst i de kinesiske medier, hvor hun taler om disse spørgsmål. Hun var også i Beijing, hvor hun var inviteret som repræsentant for Schiller Instituttet til Bælte & Vej Forum, der fandt sted

i maj måned i Beijing, som en del af konferencens indbudte tænketanke.

Vi er meget glade for at høre hendes stemme her og høre hende præsentere, hvad det egentlig er, vi mener med vore valgplakater, hvor vi siger, at Danmark – København og Danmark og Europa – bør tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet / Den Nye Silkevej. Så vi er meget glade for at have dig med os, Helga, og høre, hvad du kan fortælle os.

Min. 24:05.

(Engelsk udskrift af Helgas indlæg)

[1] Se engelsk: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/>

**Hvorfor »Schiller
Instituttet«?**
**Om Konfutses og Schillers
æstetiske opdragelse af
mennesket.**

Helga Zepp-LaRouches budskab i anledning af Schillers fødselsdag 10. nov., 2017

Tom Gillesberg: ... Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet ... jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Leder, Schiller Instituttet og LaRouche PAC, 11. nov., 2017 – Følgende er et svar, Helga Zepp-LaRouche gav på et spørgsmål, stillet af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, under diskussionen, der fulgte efter Helgas briefing til Schiller Instituttets Venners valgarrangement i København, 10. nov.

Hendes svar udgør hendes lykønskingsbudskab til festlighederne 11. nov. i anledning af Schillers fødselsdag.

Tom Gillesberg: Da vi begyndte mødet, Helga, kommenterede jeg

det faktum, at det i dag er Friedrich Schillers fødselsdag [10. nov. 1759 – 9. maj 1805]. Så jeg mener, det er meget passende at tænke over dette. Og jeg vil gerne spørge dig, Helga: Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet – jeg kunne have en indsats for at etablere en bedre relation mellem relationer; jeg kunne have fundet en anden tænker: Leibniz, Cusanus, der er mange, der har gjort utrolige ting. Men jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Som jeg for nylig skitserede i en tale, jeg holdt i New York, så er ligheden mellem konfutsiansk æstetisk opdragelse og Friedrich Schillers æstetiske opdragelse, forbløffende stor. Konfutse, der trods alt levede for 2.500 år siden, og Friedrich Schiller, der levede for over 200 år siden, kom imidlertid begge på den samme idé. Nemlig, at ethvert menneske har potentialet til ubegrænset selv-fuldkommengørelse; til at blive et geni. Og Schillers definition af geni var en skøn sjæl. Hermed mente Schiller, at man finder frihed i nødvendighed, og man gør sin pligt med passion. Ikke som én, der følger Kant, og som siger, »jeg må gøre min pligt« og ser rasende ud, og man er moralsk, men man hader det. Men derimod, at man glæder sig over at gøre det gode.

Jeg finder, at Xi Jinping er i besiddelse af denne egenskab. Jeg har studeret ham, studeret hans taler, hans bog med taler, *The Governance of China*, som I bør læse, som er udgivet dér; men man kan også finde alle hans taler på Google. Jeg kom til den konklusion, at han er en filosof; at han er et konfutsiansk renæssancemenneske. Og jeg mener, at Schiller ville have været utrolig glad over, at et sådant menneske er statsoverhoved, og at han har strømlinet hele det kinesiske samfund i overensstemmelse med disse ideer.

Jeg er meget optimistisk med hensyn til dette. Jeg mener, den vestlige propaganda er selvfølgelig flippet ud som bare pokker. De siger, »Åh! Xi Jinping er en ny Mao Zedong, endda en ny Stalin. Han koncentrerer al denne magt i sine egne hænder.«

Men undersøger man dette, ser man, at det ikke er tilfældet. Vist er det et meget centraliseret system, men det er et meritokrati; det er helliget folkets almene velfærd, og ikke kun det kinesiske folks, men udtrykkeligt også alle de deltagene landes [i Bælte & Vej]. Så jeg mener, Schiller ville genkende denne idé med at have en vision om en bedre verden, for, når man læser hans Æstetiske Breve, siger han: Man må give sine samtidige mennesker det, de har brug for, og ikke det, de begærer.[1] Man må være en tjener for sit århundrede, men ikke dets slave. Og andre, lignende begreber. Jeg mener, man må have en vision for, hvor man ønsker, menneskeheden skal være i fremtiden.

Det er ideen om, at den menneskelige art har muligheden for at blive forædlet, og dette var en udbredt idé hos Konfutse, og det var ligeledes absolut Friedrich Schillers idé.

Jeg mener, at dette er to meget gode udgangspunkter for at starte en debat om, hvad der er galt med den nuværende liberalistiske kultur, hvor »alt er tilladt«. [i modsætning til] ideen om, at kunst må være skøn. For kun, hvis kunst er skøn, kan den bevæge hjertet og forædle mennesket. Jeg mener, vi har et presserende behov for dette, for, ser man på vore samtidige mennesker, så har de et presserende behov for en æstetisk opdragelse. Og jeg mener, at det er, hvad Schiller Instituttet forsøger at gøre, og man kan ikke nægte, at det, vi hørte i begyndelsen, denne arie, der blev sunget [af Lena Malkki], er skønnere end det, man kan høre af Madonna. Hun er faktisk det modsatte af det, hendes navn siger; men det vil jeg overlade til jeres bedømmelse.

[1] Se også: [»Vi behøver Schillers Æstetiske Breve i dag«](#), af

Feride Istogu Gillesberg.

Valgmøde den 10. november 2017, del I, med Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche og meget smuk sang

Helga Zepp LaRouche Addresses Copenhagen Campaign Event of
'Friends of the Schiller Institute,' Nov. 10, 2017

- The Legacy of Friedrich Schiller and the Schiller Institute
-
- In the Confucian Concept of Xi's New Silk Road Today –

*Schiller Institute Chairwoman and founder Helga
Zepp-LaRouche was introduced by Schiller Institute in Denmark
Chairman Tom Gillesberg, who is running for mayor of
Copenhagen
on the Friends of the Schiller Institute slate.*

HELGA ZEPP-LAROCHE: I'm very happy to be here by Hangout
video, because there are a lot very important things happening
which the Western media are absolutely hiding from the
population. As a matter of fact, since you referred to the
founding of the Schiller Institute in 1984, I was just
reflecting
that the purpose why I created the Schiller Institute in the
first place, was because I saw the world very much in need of
a

different idea of relations among nations.

And that was the main reason why this institute was created, because I realized, in 1983, the relationship between Germany and

the United States, Europe and the United States, the so-called "advanced sector" and the developing countries, all of these foreign relations were terrible. For slightly different reasons

in each case, but I basically said, "this is not the way nations

should organized themselves, and that is not how they should relate to each other."

So I came up with the idea to create an institute devoted to the development of a just new world economic order, whereby every

person on the planet would eventually have a decent life, that was explicitly the idea; and that this new world economic order

would only function if it would be combined with the idea of a dialogue of cultures on the highest level, where one country would not refer to the worst tradition of the other, but to the

best, and vice versa. And that all of this would be accompanied

by a lot of Classical culture, a lot of emphasis on science, on

science and technology as the motor for such a development.

Now, I don't want to go through the long history of the Schiller Institute, which has done an enormous amount of work on

five continents since its existence, but I'm very happy to say that if you look at the world today, especially in the last several days, a lot of what the Schiller Institute was meant to

be, is coming into being.

People really have to realize that the summit which just took place between President Xi Jinping and President Trump,

was

an absolutely historic breakthrough. Now, if you listen to the

Western media, you would think the opposite; you would think, if

you read the *New York Times* you would say, "Trump sold out to the Chinese, because Xi Jinping is much more powerful than Trump." If you listen to second channel of German TV, their comment yesterday was that, yes, this was all a big show, but Trump is so irrational and changing so quickly that in two weeks

he will not even remember what happened. Or, the *Frankfurter Allgemeine Zeitung* this morning, I had to laugh when I was reading this. On the front page, they said if Deng Xiaoping were

still alive, he would have wept tears of joy when he saw that Xi

Jinping and Trump were meeting, seeing eye-to-eye, treating each

other as equals.

So the Western media are just completely beside themselves, they're cynical, they're absolutely geopolitically blinded in such a way that they can't even look at what is going on.

Now, let me tell you what really happened: First of all, on Wednesday [Nov. 8], the Chinese government did something which has never happened, giving an honor to Trump which they have never given to any other foreign head of state. They closed down

for an entire day the Forbidden City; this is the largest complex

of palaces in the world. Since the 17th century, it was the seat

of the emperors, and it is just one large complex of palaces, one

after the other: it has opera houses, it has living quarters, it's just an unbelievable environment.

They closed this down, and they performed for President

Trump and his wife Melania, excerpts from three Beijing operas, and they showed ancient handicrafts in restoration; and really steeped the Presidential couple in Chinese culture. Which everybody who knows it, knows it's extremely beautiful and extremely impressive. And they called this a "State Visit-Plus."

A commentator from the think tank CASS [Chinese Academy of Social Sciences] said this has never happened in the history of China, either; they have never given a head of state such a high-level visit, so it was a highest honor ever given to a foreign President.

Now, the Western press is not reflecting why this is the case, but President Xi said that this is the beginning of a new start of relations between the United States and China, and it will do very important, good things not only for the two people, but for the entire world. And Trump, on his side, said, what could be more important than the two largest economic countries finding a good cooperation; and he also said that he looks ahead to many years of friendship and collaboration between the two countries, accomplishing incredible things. Obviously, not unimportant was the fact that there were trade deal deals signed for, altogether \$253 billion, ranging from energy, agricultural products, airplanes were being bought, infrastructure. And in a certain sense, this is important, and designed to grow – it's not the end of it. Trump made several speeches where he said – there was an incredible trade gap up to

now, but he doesn't blame the Chinese for it, he blames the former U.S. administrations for allowing this to happen. So obviously, there are many positive things in this trade relation, as such, but I think more importantly the spirit which comes from the New Silk Road, which is the policy which has been put on the agenda by Xi Jinping since 2013, and which in the four years since, has grown to be the largest economic infrastructure project ever in history: Already something like 70 countries are collaborating. They are building infrastructure corridors, six major corridors, almost 40 cargo trains and connecting between China and Europe, now, every week. The development is spreading with absolute excitement into Latin America, into Africa, into even European countries. The biggest change, in my view, has happened in Africa, because China has invested in a rail line from Djibouti to Addis Ababa; now from Kenya; another line is being built to Rwanda. Many hydropower dams, projects for hydropower, irrigation, industrial parks. And all of this has led to a completely different attitude of the Africans, who, for the first time, see the perspective of overcoming their underdevelopment. The philosophy behind all of this is the idea that only if you have harmonious development of all nations on this planet, can you have a peaceful development in China. And this is based on the Confucian idea that only with the maximum development of the individual, who should become a wide person, is spread throughout the entire family and all the families develop

harmoniously, can you have peace in the nation, and obviously in the world, among the nations.

This is not understood by the West at all. They are absolutely convinced – and I think some of these political forces are so geopolitically entrenched that they really believe

this, that they cannot mention that a country can actually be devoted to the common good of its people. And that China is doing that is without any debate, because, as Tom just mentioned,

I was in China in 1971, during the Cultural Revolution, and I saw

the country in distress. And I went back in '96, and I saw the

absolutely incredible change for the better in these 25 years.

And what has happened in the last 30 years is just the biggest economic miracle of any country on the planet. China has

lifted 700 million people out of poverty, and what happened at the just-concluded 19th Party Congress of the CPC, was that Xi Jinping announced that by the year 2020, China will have eradicated *all* poverty. There are only 42 million people left who are poor, in rural areas, and they now are using modern technology to overcome that, by providing the means for e-commerce to the farmers in the rural areas of poor regions, so

they can market their products via the internet, and that way they are starting to develop more income and more wealth, so that

they will no longer be poor by the year 2020. I have no reason to

believe that they will not succeed in doing that, because, when

you see the vector of development of the last 30 to 40 years, they are going to accomplish that.

By the year 2035, China wants to be a modern socialist

country, and Xi Jinping has developed a plan up to the year 2050, for China to be a strong, modern, harmonious, democratic, happy people.

Now, in this speech, at this party convention, Xi Jinping mentioned I think it was 15 times or so, that the purpose of the political work of the Communist Party is that people should have

a better and happier life. And what China is doing is obviously a model which is much more devoted to the common good, than you

find it in the West, where, if you compare it to the poverty level in the European Union, for example, where you have 120 million people who are poor; or you compare it to the economic situation in the United States, where for the first time in an industrial nation, you have a lowering of the life-expectancy! Now, if there's any parameter for the productivity and the well-being of an economy, it is the life expectancy of its people. And if you an industrial country with the collapse of the life span, then you know that there is something absolutely

wrong. And this is the result of what happened with the neo-liberal system, especially since the United States with the neo-cons decided to become the leader of a unipolar world, which

went along with the neo-liberal system, where the rich became so

rich that it is unreasonable, and the poor become poorer.

And you have right now, I think something like 95 million people in the United States who are no longer counted as being in

the labor force, because they have given up looking for work, or

they are sick, or they are in prison, or they are somehow misplaced in some other form.

So, I think that what is happening right now is that Xi Jinping has put on the agenda a model of economic cooperation which needs to be studied. I think it's a *big* mistake that the

Europeans are just dismissing it. Like, for example, the French

Economic and Finance Minister Bruno Le Maire just went to Berlin

yesterday, and there he addressed a German-French economic forum,

where he said, now Europe must stop being naïve, we must be united to stand up against China, against Russia, against the United States. And then the German Foreign Minister Sigmar Gabriel yesterday on a TV show basically said the same thing – he said, now, Europe must stand united against the aggressive powers of Russia and China, where human rights mean nothing.

I mean, this is such an arrogance! You know, talking about “democracy,” why don't you just look for a second at what happened with Hillary Clinton's campaign? Now the big scandal in

the United States is that the Democratic Party leadership, one year before the party convention was to supposedly decide on the

candidate for the 2016 Presidential election, has decided it would be Hillary. And then they channeled illegal money, violating FEC rules up and down, right and left, intriguing against Bernie Sanders. And then, concocting “intelligence” against Trump with the help of British intelligence, played back

into the United States. I mean, this is a joke! There is no democracy, not in this present system.

And I think that to accuse Russia and China of being “aggressive” is just absolutely wrong! The whole question of what was the Ukraine crisis: [Former German Chancellor] Helmut

Schmidt said it very clearly: The reason why the Ukraine crisis happened, and where it started was in the Maastricht conference in 1992, because that was when the EU decided to have the Eastward expansion without limit. And that is the same thing as what the NATO expansion to the East was, breaking all promises made to Gorbachev at the time, that NATO would never expand to the borders of the Soviet Union, or Russia for that matter. So we are in a real crisis. And rather than being so arrogant and saying there are no human rights in China and Russia, and these countries are "aggressive" – which they are not – we should rather reflect on what should the future be? China happens to be the only country which has presented a strategic model of international relations based on a win-win cooperation of respect for the sovereignty of the other country, of non-interference, of accepting the other social model of the other system; and this is a strategy for peace. This is the idea of overcoming geopolitics. And we should not forget that it was geopolitics which was not only the cause for many wars in history, but especially two world wars in the 20th century. And the idea to have an inclusive, win-win cooperation among all countries on the planet, what should be against that? Why can Europe not, why can't Denmark, and Germany, and France, and Italy, just say: When the relationship between the United States and China is already now on such a new historical basis, where the strategic partnership between China and Russia is also very, very strong, and Putin and Xi Jinping have both said that the relationship between these two countries are on the best level

ever. And now China and the United States are saying the same thing about their two countries. Now, what could be better, than

to have the United States, China and Russia working together for

a new paradigm of relations among nations? Why can the European

nations not just say, "Well, that is very good, because if the biggest nuclear powers can cooperate in a peaceful way, then the

danger of a thermonuclear war is obviously diminished and could

be eliminated in a short period of time; and we cooperate."

I mean, we have so many tasks which are urgent: The reconstruction of Southwest Asia, of the Middle East, of countries which have been completely destroyed by wars which are

the outgrowth of regime change, of the unipolar world, on wars based on lies, which have cost {millions} of people their lives

in Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen. These countries have been absolutely destroyed and they need to be reconstructed.

There is already a discussion that the only way you can do that, is by extending the New Silk Road into the Middle East.

And I have said for a very long time, that the only way how you

can have peace in the Middle East, is if all the major neighbors

– Russia, China, India, Iran, Egypt, hopefully the United States, and hopefully European nations, are all working together,

and then you can eliminate the present tensions and frictions and

ongoing fights, which have almost been eliminated in Syria and Iraq.

And look at Africa: Don't you think it's time that we join hands with China in the development of Africa? Do you really

think that the underdevelopment of Africa is a natural condition?

No! It is the result of hundreds of years of colonialism, of decades of IMF conditionalities, which insisted, that countries

should pay their debt and not pay for infrastructure and not pay

for social expenditures. And the reason why Africa has been in

such a terrible condition is because it was the policy of the West {not} to develop the African continent.

And now China has come, and said, "no," we have the idea to eliminate poverty in every corner of the planet, and they have started the industrialization of Africa, and Xi Jinping has offered to Europe, to the United States, to join hands and have

joint projects in all of these countries.

Don't you think it's time that we become adult as a human species? I think it should be clear to everybody that in the age

of thermonuclear weapons, war cannot be a way of resolving conflicts. And I think also, the idea that the human species should be able to come up with an idea of self-governance of one

human species; that it's not a natural condition that you always

will have one nation against another nation, or a group of nations against another group of nations.

In reflecting about what happened in the recent period, especially with the 19th Party Congress of the CPC, where Xi Jinping developed a perspective between now and 2050, it is very

clear that if you look at the long arc of human civilization, sometime the idea that we would be the one humanity, the "community for a shared future for mankind" – which is the formulation Xi Jinping always uses – had to come! And that it comes from China should not be a reason not to be up on the

idea.

It has to do with the 5,000 year history of China, the 2,500 years of Confucian tradition that this idea was made by China, but it is a universal idea, it's not something limited to one culture or one nation.

So I think we are at a very exciting moment of history. I feel very much vindicated that the work, not only of the Schiller

Institute, but the organization associated with the name of my husband, Lyndon LaRouche, is now being implemented. This goes back all to the early '70s, where my husband developed the proposal for an International Development Bank, the IDB. This was

picked up by the Non-Aligned Movement in '76, in their final resolution in Colombo, Sri Lanka; and it was the idea that a new

credit institution should be created, replacing the IMF, which would provide – at that time, the idea was 400 billion deutschemarks, or \$200 billion approximately, per year, for technology transfer to the developing countries.

And that's what China is now doing. That's what they're doing with the AIIB, with the New Development Bank, with the different Chinese banks, focusing on the real economy.

Then, if you look at all the development plans we have been working on: The first development plan for Africa, we published

in 1976. We had a plan for the development of Latin America, working with [then Mexican President] López Portillo. We had a

40-year development plan for India, on which we worked together

with Indira Gandhi. We had a 50-year development plan for the Pacific Ocean Basin in the early '80s.

Then, in '89, we had the Productive Triangle for the development of East and West Europe. And in '91, when the Soviet

Union disintegrated, we proposed a peace plan for the 21st

century, starting with Eurasian Land-Bridge, which we already called the New Silk Road, at that time.

So I feel very much that our lives' work has absolutely come into reality. And what we have to do now, is we have to get European nations to understand that the crisis not that China is

making these proposals, and the crisis is not that Trump is rejecting the neoliberal model, at least as it was represented by

Bush and Obama and Hillary. The real crisis is that people in Europe are still absolutely somehow in chains to their own ideological thinking that they, first of all, are very Euro-centric; they think Europe is the navel of the world; while

in reality, the power center is shifting to Asia, since they have

better principles than we have right now.

And just to illustrate the point, the Bundeswehr, the German army, put out this study already in February of this year, where

they have basically six scenarios by the year 2040. It has all

options, where the worst option is Europe will completely collapse, many European countries will leave the EU and join with

the Russia bloc; and Europe will just lose all importance. If you look at these six scenarios, what you see there is an absolutely wrong method of thinking: It's the projection of the

status quo, of geopolitical thinking, and naturally in a changing

world, there is no way how such thinking can survive, therefore,

if they keep thinking that way, this is probably what happens in

Europe.

Now, look at what China is doing, instead. They just

created the largest, highest-level regulatory body, which is even more important and has higher ranking than all the ministries, for the case of a new financial crisis. And it has absolutely nothing to do with the Chinese debt, because the Chinese debt has, as a counterforce, real assets – investments in infrastructure, in industries and so forth, so if there would be a blowout, these assets will be there. While the monetarist system of the trans-Atlantic sector, people have learned absolutely nothing after the crisis of 2008. That is the real danger, and obviously China is looking at that, and Xi Jinping has said this in many speeches since the G20 summit last year in Hangzhou, that the causes of the 2008 crisis have not been eliminated, and therefore the danger of a new crisis is absolutely there.

So what we have to do, is we have to absolutely reflect, what is wrong with the European thinking. The problem is not that other countries are rising and we are stagnating. The problem is that Europe has turned away from its highest traditions.

We have now a pretty decadent culture. If you look at the youth culture, pop music, many of these so-called pop singers are outright Satanic: They are ugly, they promote an image of man which is a beast, it's full of violence, it's pornographic, and it's just "everything goes." There is no more limit, there is no morality, everything is allowed: You don't have two sexes, you have in Germany now officially three sexes, you have 49 genders, it's just becoming absolutely Sodom and Gomorrah, or very much parallel to the end-phase of the Roman Empire, where you had similar phenomena.

So, I think that the problem is not China rising. The problem is that Europe has moved away. We have a beautiful tradition. We have a Classical period, the Renaissance of Italy,

we have the Andalusian Renaissance, the École Polytechnique in France. We have a German Classical period which has produced some of the most outstanding thinkers, composers, poets, you know, the rich tradition linking the Classical period of Germany

with that of Denmark. I mean, Danish people saved the life of Friedrich Schiller.

So there are enough points where we can say, "Let's just go back to our best traditions, and then we will find out that the

Classical periods of Europe, and the Confucian tradition of China, and the Classical periods of other nations, are indeed creating the basis for a new Renaissance."

I think we are at an incredible moment of history, and we should just remind ourselves of the words of Friedrich Schiller,

who said, "A great moment should not find a little people."

So

let's try to elevate our people, to think big, think beautiful,

become beautiful souls, create the basis that all children have a

chance to become geniuses. And if that is in our willpower to do, and this is why the election campaign of Trump and the other

members of the Schiller Institute are so absolutely important, and that is why we should all be happy that the Schiller organization exists in Denmark and creates an option for all Danish people to join this incredible historical moment and make

a better world for all of us. [applause]

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd. Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast med Helga Zepp-LaRouche, 9. nov., 2017. Dansk udskrift.

Så jeg mener, at det, der tydeligvis er ved at vokse frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system, hvor det grundlæggende set er meget klart, så længe, europæerne, eller i det mindste EU og den tyske regering, fortsat har en kold og uvenlig holdning, så er det, som en erhvervsmand for nylig sagde, »hvis de ikke springer på toget, vil de se lysene fra den bageste vogn forlade stationen, og de bliver stående tilbage«.

Centrum for strategisk betydning bevæger sig tydeligvis over mod Asien i øjeblikket. Og denne amerikansk-kinesiske relation vil forhåbentlig fortsat udvikle sig, og så er jeg meget optimistisk mht., at mødet mellem Trump og Putin også vil blive succesfuldt. Jeg har faktisk grund til at tro, at dette også vil blive et stort gennembrud, og så vil disse journalister fra denne sensationspresse simpelt hen rive sig selv midt over, ligesom Rumleskaft. Og det er, hvad de burde gøre.

Trump i Kina: 'Et gigantisk skridt i den rigtige retning'

Leder fra LaRouche PAC, USA; 9. nov., 2017 – I sin **ugentlige webcast, hvis tema er »Den Nye Silkevejsånd«**, i dag, talte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, om den enorme, strategiske betydning, som præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, og hans møde med præsident Xi Jinping, har, og hun beskrev den amerikanske præsidents besøg som »et gigantisk skridt i den rigtige retning«, selv om, som hun bemærkede, »et samarbejde som sådan fra USA's side om Bælte & Vej Initiativet endnu ikke har været nævnt direkte ... Jeg ved, det er præsident Xis tankegang, og også det, der kommer som resultat af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping har fastlagt målet om, frem til år 2050, at bygge 'et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'«.

Zepp-LaRouche påpegede, at, »jeg mener, at kineserne virkelig formår at fremkalde bevidsthed om Kinas 5.000 år lange historie, og Trump blev virkelig behandlet godt«. Den amerikanske præsidents besøg og det dybere venskab og den personlige relation, han etablerede med Xi, har »bevæget menneskehedens historie fremad«, sagde hun, noget, som de

kyniske og absurde, amerikanske og vestlige medier ikke evner at forstå. Vestlige journalister »burde simpelt hen skamme sig«, sagde Zepp-LaRouche, »for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind«.

Kendsgerningen er den, sagde Zepp-LaRouche, at, på andendagen for præsident Trumps historiske besøg til Kina, »mener jeg, at det præcis er, hvad jeg forventede, ville ske: At begge sider er fuldstændig klar over, at menneskehedens fremtid afhænger af relationen mellem USA og Kina, som de to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings udtalelser, hvor han karakteriserer mødet som en ny, strategisk begyndelse, en gensidig fordelagtig relation af historisk betydning, og som kan løse, ikke alene de to folks, men også hele verdens, problemer, mener jeg virkelig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget entusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er det problem i verden, der ikke kan takles«.

Af yderligere betydning er det nu meget sandsynlige møde mellem præsidenterne Trump og Putin på sidelinjen af APEC-topmødet i Vietnam, og som, bemærkede Zepp-LaRouche, også kunne repræsentere et betydeligt gennembrud. I en artikel, der blev udgivet i går, og som vi **andetsteds rapporterer** mere detaljeret om, fremlagde Putin også det forslag, som Rusland vil præsentere for APEC-topmødet, om udviklingen af det Russiske Fjernøsten, og med spændende muligheder for udvidet samarbejde mellem asiatiske nationer i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet og det, Putin kalder det »Større Eurasiske Partnerskab«. Dette er ligeledes noget, USA bør vise større opmærksomhed.

Trump og Xi aftalte ligeledes ikke blot at forbedre og styrke deres personlige relation, men også øge samarbejdet på alle

niveauer for at styre de fire permanente dialoger, der blev etableret, da de to mødtes i Mar-a-Lago i Florida i april måned i år. Zepp-LaRouche understregede, »jeg mener således, at et absolut fundament er blevet lagt for en fortsat udvikling af denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden«. De to præsidenter blev enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, omkring hvilket de ønsker at samarbejde, og Trump udtrykte sin overbevisning om, at, med hjælp fra Kina og Rusland, kan problemet løses på en positiv måde.

Med præsident Putins meddelelse, der kommer oven i mødet mellem Trump og Xi, understregede Zepp-LaRouche, at »det, der tydeligvis nu vokser frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system ... det strategisk vigtige centrum flytter tydeligvis over mod Asien i øjeblikket«. Hun udtrykte sin optimisme mht., at, hvis relationen mellem Trump og Xi fortsat udvides, og hvis den amerikansk-kinesisk-russiske trekant kan konsolideres, »så vil Indien måske skifte mening, og måske vil selv europæerne gå med om bord, og så kan vi indlede en totalt ny ramme for relationer mellem lande«. Det er på høje tid, sagde hun, »at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige art værdig«.

**Ruslands præsident Putin
foreslår at integrere APEC
gennem Bælte & Vej**

Initiativet

9. nov., 2017 – Den russiske præsident Putin skrev en artikel i går, der blev udlagt på Kremls webside og udgivet i mange nyhedsagenturer og medier, og som fremlagde Ruslands rolle på det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang, Vietnam, med titlen, »Det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang: Sammen mod fremgang og harmonisk udvikling«.

Alt imens han indledte med udtalelser om Ruslands planer om at samarbejde med APEC-nationerne og støtte en frihandelsaftale, så udtrykte han forbehold mht. dette og forklarede: »Selvfølgelig bør det storstilede projekt for at skabe APEC-frihandelsområdet udføres med behørig hensyntagen til de erfaringer, der er vundet gennem implementeringen af nøgleformaterne for integration i det asiatiske stillehavsområde og Eurasien, inklusive den Eurasiske Økonomiske Union, hvor Rusland samarbejder med Armenien, Belarus, Kasakhstan og Kirgisistan ...

I forbindelse med dette, vil jeg gerne nævne vores idé om at skabe det Større Eurasiske Partnerskab. Vi har foreslået, at det dannes på basis af den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas Bælte & Vej Initiativ. For at gentage det, så er dette et fleksibelt, moderne projekt, der er åbent for andre deltagere.

En omfattende udvikling af infrastruktur, inkl. transport, telekommunikation og energi, vil tjene som grundlaget for en effektiv integration. I dag moderniserer Rusland aktivt sine havne og lufthavne i det Russiske Fjernøsten og udvikler transkontinentale jernbaneruter og bygger nye gas- og olieledninger. Vi er forpligtende engageret til implementeringen af bilaterale og multilaterale infrastrukturprojekter, der vil forbinde vore økonomier og markeder. Blandt andre projekter refererer jeg her til Energi-Superringen, der forener Rusland, Kina, Japan og Republikken Korea, samt Sakhalin-Hokkaido-transportforbindelsen ...

For Rusland er udviklingen af vores fjernøstlige område en national prioritet for det 21. århundrede. Vi taler om at skabe territorier med avanceret, økonomisk vækst i denne region, og som forfølger udvikling af naturlige resurser i stor skala og støtter avancerede, højteknologiske industrier, såvel som også investerer i menneskelig erfaring, uddannelse og sundhedssektor og skabelse af konkurrencedygtige forskningscentre.

Vi håber, at vore udenlandske partnere, primært fra APEC-økonomier, vil spille en aktiv rolle i gennemførelsen af disse programmer og projekter. Så meget desto mere, fordi udenlandske deltagere på det årlige Østlige Økonomiske Forum, der blev afholdt i Vladivostok, allerede har fået muligheden for at vinde tillid til udsigterne og gennemførligheden af vore planer ...«

Om kulturelt samarbejde skrev Putin: »Vi tillægger en styrkelse af vore kulturelle bånd og en udvidelse af vore kontakter inden for videnskab og uddannelse særlig betydning. Vi vil fremadrettet fokusere på at skabe et fælles uddannelsesrum for det asiatiske stillehavsområde, og ét af dettes centre kunne blive det Fjernøstlige Føderale universitet.«

USA høster af Trumps besøg i Kina; Det må også så

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. nov., 2017 – Rapporten fra første dag af præsident Donald Trumps besøg i Kina lyder, at der er udarbejdet papirer om for henved \$250 mia. i aftaler om

handel og investeringer, som fokuserer på salg af landbrugsvarer og teknologi- og energiinfrastruktur, og som vil være til betydelig fordel for USA. Præsidenten og hans familie fik en sjælden fremvisning af alle dele af den Forbudte By i Beijing, som omfattede opførelser af traditionel opera og en virkelig fornemmelse af historien og kulturen i den store nation, han har med at gøre.

Præsident Xi Jinpings koncept om relationer mellem store magter er et koncept, der går ud på gensidig fordel og gensidigt samarbejde sådan, som det præsenteres for præsident Trump i disse dage. Præsident Trump burde gøre gengæld. USA bør ligeledes føre sine relationer med andre nationer efter et sådant koncept; og under de bedste dele af USA's historie, har det gjort netop dette.

Præsidenten kunne indgå aftaler med Kina om fælles projekter inden for infrastruktur og industriel udvikling i andre lande, såvel som også bringe sådanne fremskridt med tilbage til USA. Vi venter på, at præsident Trump tilslutter Amerika til Bælte & Vej Initiativet, med dets store projekter for infrastruktur og produktivitet i en stor del af verden.

Det bør bemærkes, at koordinering for et bilateralt møde med den russiske præsident Putin under rejsen nu også er blevet bekræftet. Præsident Trump kan og bør lade hånt om den miskrediterede »Russiagate«-plan fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side, samt deres juridiske morder, Robert Mueller.

Det har faktisk været miskrediteret lige fra begyndelsen – hvis Trump-teamet havde været »under indflydelse af«, eller havde et »aftalt spil« med regeringsfolk fra mange andre, betydningsfulde nationer, ville ingen have sagt et ord. Men efterretningscheferne brugte et falsk »dossier« til at forsøge at afpresse præsidenten ind i en farlig politik, der er antirussisk, antikinesisk og går ind for »eneste supermagt«, og Mueller, der har baggrund i denne afpresning, bør træde

tilbage.

I stedet kan Trump få et samarbejde, der ville afslutte de britisk- og saudiskanstiftede krige og i stedet sprede højteknologisk udvikling.

Præsidenten, der førte kampagne omkring Amerikas nedbrudte infrastruktur, synes nu at have glemt, at USA's økonomi også har hårdt brug for dette. Det er kun Wall Street, der ønsker lavere skatter og højere selskabsprofitter i et forsøg på at dække over gældsbobler, der ikke kan betales. Det øvrige Amerika har brug for højere lønninger og større produktivitet, der skal komme fra ny infrastruktur og en Glass/Steagall-bankreorganisering.

At acceptere Kinas tilbud om at »være til fordel for den anden nation« kræver, at samme idé tilbydes som modydelse. Gå med i Bælte & Vej Initiativet. Glem Wall Street-markederne, inden de krakker. Byg den nye infrastruktur, som USA så desperat behøver, og resten af verden med.

Foto: Den 9. november afholdt den kinesiske præsident Xi Jinping en velkomstceremoni på pladsen foran Folkets Store Hal, for at byde den amerikanske præsidents og hans hustrus besøg velkommen. (www.news.cn)

**Stem på Schiller Instituttets
Venner
– se her i vores Valgprogram,**

hvorfor:

Tom Gillesberg: Mange vælgere, der er så heldige at stifte bekendtskab med kampagnen fra Schiller Instituttets Venner til kommunalvalget i København og ved valget til Region Hovedstaden, glæder sig over endelig at møde folk med store visioner og ideer for fremtiden, noget, der i den grad mangler i den gængse politiske debat. Men kort tid efter melder sig så næste spørgsmål: Hvorfor stiller I op til de lokale valg med ideer, der ikke besluttet kommunalpolitisk, men kun i Folketinget, i finansverdenen eller tilmed i international sammenhæng?

Det gør vi, fordi den største forhindring for, at vi her i København og resten af Danmark kan få en langt bedre velfærd og et fremtidigt spændende liv, er den mørklægning, som de offentlige institutioner og medierne har af både de vigtigste negative og positive udviklinger, der finder sted i verden. De katastrofer, der truer os, og de gigantiske muligheder, der er der for os.

På den ene side den akutte fare for et finanssammenbrud værre end i 2007-2008 og den aktive kampagne for at få Danmark involveret i permanent konfrontation, og på den anden en fantastisk chance for, at vi sammen med Kina, Rusland og størstedelen af resten af verden skaber økonomisk udvikling og opbygning rundt om i verden med Kinas politik for Den Nye Silkevej, en politik baseret på de principper, som Schiller Instituttet har kæmpet for siden sin grundlæggelse i 1984. Den kinesiske politik for Den Nye Silkevej, eller Bælte og Vej Initiativet, som den også kaldes, og som er en international fortsættelse af den kinesiske politik, der har løftet 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom, vil betyde enorme fremskridt for såvel fattige som rige overalt på kloden.

For fattige betyder den, at de bliver løftet ud af fattigdom og håbløshed gennem brugen af moderne infrastruktur og

teknologi. For rige lande, som f.eks. Danmark, betyder den, at vi får moderne infrastruktur, som f.eks. magnettoget, der kører 550 km/t, eller højhastighedstog, der kører 300-380 km/t. Det vil gøre det muligt at tage turen fra København til Århus på 35-60 min. alt efter togtype og gøre det meste af Danmark til en forstad til København. Det vil betyde, at Danmark som en del af et moderne infrastrukturnet har langt kortere til andre lande og vil have en langt større og mere lukrativ samhandel med omverdenen. Det vil betyde, at vi kan gøre op med det defekte paradigme baseret på nulvækst, serviceøkonomi og finansspekulation, der har domineret Europa og USA alt for længe, og som har betydet manglende fremgang for de fleste og en voksende håbløshed og velfærdsreduktion for mange.

En overgang til Silkevejens nye paradigme indebærer en tilbagevenden til ideen om videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og at det er naturligt, at levestandarden skal vokse fra årti til årti. F. eks. ved at sygdomme, der før ville ødelægge vores livskvalitet eller slå os ihjel, pludselig kan besejres med moderne medicin og teknologi, og fordi vi har råd til hele tiden at bruge flere penge og ressourcer på vores sundhedssystem.

Det betyder også, at vi kan bruge flere ressourcer på uddannelse i alle aldre og iværksætte tiltag, der vil øge evnen til selvstændig tankegang og kreativitet, som f.eks. gratis instrumental- og sangundervisning til alle børn. Vi vil bruge stadig flere penge på uddannelse, og det kan vi tillade os, hvis store offentlige infrastrukturinvesteringer og en aktiv politik for at sikre maksimalt videnskabeligt og teknologisk fremskridt sørger for en hurtig voksende produktivitet i økonomien som helhed. Ikke skabt gennem nedskæringer og smalhals, men gennem at investere maksimalt i den største ressource, vores samfund har: Dets befolkning og dets fremtidige generationer.

Alle de øgede ressourcer, vi skal bruge lokalt og regionalt, vil ikke være til rådighed, med mindre vi ændrer det nuværende

defekte paradigme – med mindre vi kan ændre den måde, folk her i København og i resten af Danmark tænker på. Derfor skal du hjælpe vores kampagne og dermed hjælpe dig selv, din familie, dit lokalsamfund, dit land og resten af verden.

Inden for kort tid kan den nuværende økonomiske optimisme herhjemme, drevet af finansielle bobler og bygning af luksusboliger, de færreste i dag har råd til, hurtigt være erstattet af en krise, der er værre end den i 2008. Derfor skal vi handle nu, inden næste finanskrak, med gennemførelsen af en række tiltag, som vi herhjemme og i resten af den vestlige verden burde have iværksat efter krisen i 2008. De findes beskrevet i programmet nedenfor, som LaRouches Fire Love. Mindre kan ikke gøre det, men gennemfører vi disse reformer, og får vi Danmark til at blive en del af Den Nye Silkevej og det optimistiske nye paradigme, så er der ingen grænser for, hvad vi vil være i stand til, både lokalt, regionalt, nationalt og internationalt. Så kan vi bryde ud af nulsumsspilletts evige prioriteringer og nedskæringer og i stedet investere stadigt mere i den nuværende og fremtidige befolkning.

Stem på Schiller Instituttets Venner, men tag også et ansvar for, at de virkelige spørgsmål, der vil afgøre vores fremtid, kommer til offentligt skue. Vær også med til at bryde mørklægning af de virkelig spændende og afgørende spørgsmål, som netop nu bliver holdt ude af medierne og diskussionen.

København, 10. nov., 2017.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost og regionsråd i København for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche leverer budskab til diplomatseminar i Sana'a, Yemen

8. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale formand, leverede den 7. nov. via video et budskab til et seminar i Sana'a, Yemens krigsfarlige hovedstad. Seminaret, der havde titlen »Fra Sana'a til Beijing: Det første diplomatseminar«, havde som taler, og var sponsoreret af, Yemens udenrigsminister Hisham Sharaf, med Institut for Diplomati i Sana'a som vært. Seminarets tema var Kinas dokument for politik over for den arabiske verden, og hvordan Yemen ville tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Fouad al-Ghaffari, formand for Yemens Rådgivningskontor for Koordinering med BRIKS, talte også på seminaret og introducerede fr. LaRouche som den »Nye Silkevejslady«. Banneret for begivenheden viste *EIR's* kort over Verdenslandbroen.

Udenrigsminister Sharaf gennemgik de venligtsindede og produktive, historiske relationer med Kina, inklusive mange infrastrukturprojekter, som Kina har bidraget med til det moderne Yemen i årtierne forud for udbruddet af den saudiske krig mod Yemen i 2015. Han udtrykte Yemens totale beredvillighed til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet og beskytte den Maritime Silkevej ved Bab el-Mandeb-strædet og Det Røde Hav. Han tilskyndede Kina til at spille en konstruktiv rolle i den politiske løsning af krigen i Yemen. Han tilskyndede også Kina til ikke at tage skridt, der kunne føre til en yderligere splittelse af landet mellem nord og syd.

Sharaf henviste her til beskyldninger om, at en kontrakt for nylig skulle være blevet indgået mellem den kinesiske telecom-gigant Huawei og eksilregeringen om at bygge et mobiltelefonsystem i områder i det sydlige Yemen, der kontrolleres af de Forenede Arabiske Emirater (U.A.E.) og saudiskstøttede, bevæbnede grupper. Den kinesiske regering anerkender ikke regeringen i Sana'a, som udenrigsminister Sharaf er medlem af, og anerkender i stedet den afsatte præsident Abed-Rabbo Mansour Hadis regering, der er i eksil i Saudi-Arabien, og som har meget lidt eller ingen kontrol over anliggender i Yemen. Kina hævder, at det følger FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

Det Kinesiske Udenrigsministerium udgav Dokumentet for Kinas Politik over for den Arabiske Verden i januar 2016, et par dage forud for præsident Xi Jinpings besøg til hovednationerne i Sydvestasien: Egypten, Saudi-Arabien og Iran. Under sit besøg udtrykte præsident Xi de samme punkter, som blev omtalt i dokumentet, og som er vigtigheden i at afgøre konflikterne i området gennem en ånd af samarbejde og dialog, og at Kina er parat til at udvide den Nye Silkevejspolitik til området og være med til at genopbygge økonomierne, der er ødelagt af de senere års krige og konflikter, og at Kina tilbyder samarbejde omkring infrastruktur, kernekraft og landbrug til alle områdets nationer.

Yemens officielle nyhedsagentur Saba og andre aviser dækkede begivenheden.

Fr. Zepp-LaRouches videobudskab kan ses på Schiller Instituttets YouTube-kanal:
<https://www.youtube.com/watch?v=gnlHue8U1Ao>

Saudierne intensiverer deres krig mod Yemen; giver Iran skylden for konsekvenserne

7. nov., 2017 – I løbet af de 24 timer, siden den saudiskledede koalition meddelte, at den var ved at lukke for adgang til Yemen, angiveligt for at forhindre indsmugling af missiler fra Iran i landet, er den saudiske folkemordskrig mod det yemenitiske folk intensiveret. Da koalitionens meddelte, at den lukkede havne og lufthavne, hævdede den, at hjælpearbejdere og humanitære nødforsyninger fortsat ville kunne få adgang til, og forlade, Yemen.

FN-folk har imidlertid siden rapporteret, at de ikke har adgang. Talsmand for FN Farhan Haq rapporterede i går, at saudierne har blokeret to FN-nødhjælpsflyvninger til Yemen. En anden FN-talsmand, Stéphanie Dujarric, advarede i dag om, at »ethvert yderligere chok mod importen af mad og brændsel kunne omstøde den seneste tids succes med at mildne truslen om hungersnød«. Ifølge ABC News, har yemenitiske officielle folk rapporteret, at luftangreb i den nordlige Hajjah-provins dræbte 23 mennesker, inkl. kvinder og børn. AFP skriver, at FN har betegnet Yemen som verdens værste humanitære krise, med 17 millioner yemenitter, der mangler mad, og af hvilke 7 millioner er udsat for hungersnød og kolera, der har kostet mere end 2.000 mennesker livet.

Men saudierne optrapper fortsat og giver Iran skylden. Kronprins Mohammed bin Salman sagde tirsdag, at Irans leverancer af raketter til militser i Yemen er en »direkte militær aggressionshandling« og kunne »udgøre en krigshandling mod Kongedømmet«, citerer det officielle Saudi Press Agency kronprins Mohammed for at sige til den britiske

udenrigsminister Boris Johnson, rapporterer Reuters. Den saudiske udenrigsminister Adel al-Jubeir hævdede, at det missil, der blev affyret mod Riyadh lørdag aften (4. nov.), »var et iransk missil, lanceret af Hezbollah fra territorier, der er besat af houthierne i Yemen«.

I Teheran angreb Irans udenrigsminister Mohamed Javad Zarif de saudiske anklager i en række Twitter-postings i går. »KSA er engageret i aggressionskrige, regionalt tyranni, destabiliserende adfærd & risikable provokationer. Det giver Iran skylden for konsekvenserne«, tweetede Zarif. »KSA bomber Yemen i stumper og stykker og dræber tusindvis af uskyldige, inklusive spædbørn, spreder kolera og hungersnød, men giver naturligvis Iran skylden«, sagde han i en efterfølgende meddelelse.

Foto: FN har betegnet Yemen som den værste, humanitære krise i verden. Millioner lider allerede under hungersnød; her bringes et udhungret barn til hospitalet i Sana'a.